

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

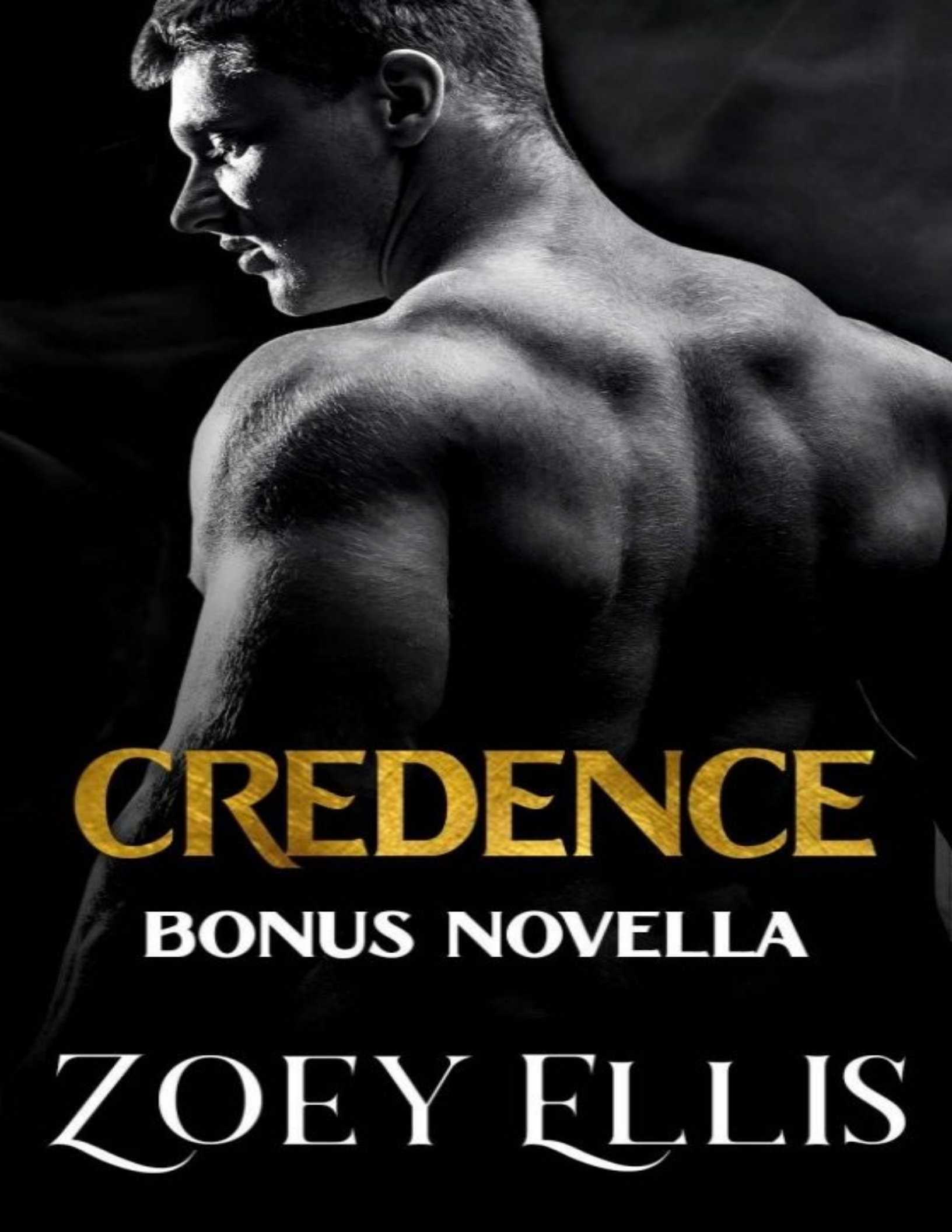
RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

CREDENCE

BONUS NOVELLA

ZOEY ELLIS

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunumuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.

İçindekiler

[Telif Hakkı İthafı](#)
[Hakkında](#)
[BİRİNCİ](#)
[BÖLÜM İKİNCİ](#)
[BÖLÜM](#)
[ÜÇÜNCÜ BÖLÜM](#)
[DÖRDÜNCÜ](#)
[BÖLÜM BEŞİNCİ](#)
[BÖLÜM](#)
[ALTINCI](#)
[BÖLÜM](#)
[SONSÖZ](#)
[Hükümdarlıktan](#)
[Yazar](#)
[HakkındaYıkıma](#)

[OceanofPDF.com](https://oceanofpdf.com)

Telif Hakkı© 2018 Zoey Ellis tarafından

Tüm hakları saklıdır. Bu kitabın herhangi bir baskısının satışı tamamen izinsizdir. İnceleme amaçlı kullanım dışında, yazarın/yayıncının yazılı izni olmaksızın bu eserin herhangi bir yolla kısmen veya tamamen çoğaltılması veya kullanılması yasaktır.

Bu kitap bir kurgu eseridir. İsimler, karakterler, yerler ve olaylar yazarın hayal gücünün ürünüdür veya hayali olarak kullanılmıştır. Yaşayan veya ölmüş gerçek olaylar, yerler veya kişilerle olan benzerlikler tamamen tesadüfidir.

İlk Baskı Kasım 2018

OceanofPDF.com

Karanlık Halelerim İçin

OceanofPDF.com

KREDİ

Bonus Novella

Bu roman Victoya ve Torin'in hikayesini anlatır ve Crave To Claim'in on dördüncü bölümündeki Alfa ve Omega eşleştirme olayında başlar. Bu novella Omega Efsanesi serisinin ilk üç kitabından (Crave To Conquer #1, Crave To Capture #2 ve Crave To Claim #3) . [Kitaplarınızı alın](#),sonra okunmalıdır

Hatırlatma: Omega Efsanesi serisi açık bir okuma deneyimidir ve kesinlikle 18 yaşından büyük okuyucular içindir.

OceanofPDF.com

BİRİNCİ BÖLÜM

VICTOYA

Victoya midisini saran panikle, "," diye geveledi.

Komutan Torin, Büyük Salon'daki kalabalığın arasından geçip ona ve Cailyn'e doğru ilerlerken gri gözleri onunkileri tuttu. Bütün öğleden sonra ona bakmamaya çalışmıştı. Adam onu çok geriyordu ve gergin olduğunda aptalca şeyler yapıyordu. Muhtemelen zaten onun bir aptal olduğunu düşünüyordu; bunu doğrulamasına gerek yoktu.

Adam yaklaşırken gözlerini kaçırdı ama nereye bakacağını bile bilmiyordu. "Komutan Torin buraya geliyor."

"Güzel," dedi Cailyn kararlı bir ifadeyle, ona dönerek. "Bütün öğleden sonra seni izledi. Bir şeyler yapmasının zamanı gelmişti - muhtemelen bu Alfalardan birinin sana sahip çıkacağından endişeleniyor."

Victoya'nın daha acil bir derdi olmasaydı gözlerini devirirdi. Peynir küpünü masaya geri bıraktı ve bir peçete kaptı. "Ama peynirli nefesim var!"

Ve aniden oradaydı. Uzun boylu ve atletik olan Komutan Torin, Beta olmasına rağmen açıkça Lox'un bir üyesiydi. İmparator kadar geniş ya da iri değildi ama zayıf yapısına göre kesinlikle kaslı ve güçlüydü. Heybetli bir duruşu olmasa da, İmparatorluk'taki herkesin saygı duyduğu bir otorite havası vardı. Dikkatli gri gözleri hiçbir şeyi kaçırmıyordu ve zekâsı ağzını her açtığında belli oluyordu. Victoya onu hem büyüleyici hem de korkutucu buluyordu. Her durumu sorgular, mantıklı sonuçlar çıkarır ve akıllıca önerilerde bulunurdu. Neden imparatorun en güvendiği savaşçı olduğu açıktı. Asla aptalca şeyler söylemiyor ya da duygusal davranmıyordu - onu izlediği süre boyunca bir kez bile. Tüm bunların ötesinde, yontulmuş yüz hatları, kahverengi saçları ve sert tavrı evrensel olarak çekiciydi. Victoya onu ilk gördüğünde çoktan bağlanmış olmamasına şaşırılmıştı. İsteddiği her kadına sahip olabilirdi ama belki de Alfalar gibi bir Omega bekliyordu.

Komutan Torin yanlarında durduğunda gözlerini Cailyn'den ayırmadı. "İmparator Drocco ona katılmanızı istiyor İmparatoriçe," dedi Cailyn'e.

Cailyn ikisine de gülümsedi ve Victoya, Cailyn'in onu utandıracak bir şey söylememesini umarak olduğu yerde kalakaldı. Cailyn'in öyle bir rahatlığı vardı ki herkesle konuşabilir ve telaşlanmazdı. Bir casus olarak bu kadar iyi uyum sağlayabilmesinin nedenlerinden biri de buydu. Victoya'nın çoğu insanla arası genellikle iyiydi ama bazen yabancıların yanında kendini rahat hissetmesini sağlayacak beceriden ya da gerektiğinde doğrudan ve sert davranacak özgüvenden yoksundu. Komutan Torin'in yanında sanki ağzı hiç çalışmıyor gibiydi.

"Teşekkür ederim Torin," dedi Cailyn. "Ben de tam Toya ile Alfaların hazırlık eğitimleri nedeniyle aşırı temkinli davranıp davranmadıklarını tartışıyordum. Belki diğerlerini cesaretlendirmek için onu biriyle tanıştırebilirsin?"

Victoya'nın boynundan yukarıya doğru bir sıcaklık dalgası süzüldü. Cailyn az önce onun sesini çaresiz gibi çıkarmıştı!

"Elimden geleni yapacağım İmparatoriçe," dedi Komutan Torin. "Lütfen doğrudan imparatora gidin. Kendisi beklemekten pek hoşlanmaz."

Cailyn giderken Victoya'nın paniği biraz daha arttı. Daha önce onunla hiç yalnız kalmamıştı. Etrafına bakındı ve yakın çevresinde kimsenin olmadığını fark etti. Kalın ahşap masalar, soğuk etler, ekmek, peynir ve şarapla donatılmış olarak salonun etrafına serpiştirilmişti. Sağ tarafta Lox Alfaları ayakta duruyor, oturuyor ve banklara yaslanıyorlardı; sol tarafta ise Omegalar gruplar halinde toplanmış, gevezelik ediyor ve konuşuyorlardı.

"Sizi tanıştırmamı istediğiniz belirli bir Alfa var mı?"

Victoya'nın dikkati tekrar Komutan Torin'e kaydı. Tüm vücudu kaskatı kesilmiş bir halde ona bakıyordu. "Şey... hayır," diye mırıldandı elindeki peçeteyi daha sıkı kavrayarak.

Kaşlarını çattı. "Hayır mı?"

Victoya odanın en sağındaki Alfalara baktı. Hepsi asık suratlı ve sert görünüyordu, gözleri salonun karşı tarafındaki Omegaların üzerinde geziniyordu. Kokuları ona garip geliyordu. Tamamen itici değildi ama kesinlikle tuhaftı. Hiçbiriyle bağ kuramayacağını biliyordu -Annelerin ona yaptıklarından sonra- ama kurabilseydi bile kendini bu Alfalardan herhangi biriyle hayal edemezdi.

Komutan, "Bu öğleden sonra bir Alfa ile eşleşmeyi düşünmüyor musunuz?" diye sordu.

Ona döndü, ağzı bir cevap vermek için çalışmıyordu, ama aniden salon sessizleşti.

Victoya etrafına bakındı ve herkesin bakışlarını platforma kadar takip etti. İmparator Drocco Cailyn'i kucağına almış, eşini yakından izlerken onu kendine doğru bastırıyordu. Cailyn onun yanında çok küçük görünüyordu ama bir o kadar da rahattı. Belli ki bu onlar için tanıdık bir pozisyondu ve gözlerini birbirlerinden ayırmıyorlar, sanki lezzetli bir sırrı paylaşıyorlarmış gibi gülümsüyorlardı - sanki odada başka kimse yokmuş gibi. Tüm salon onları izlemek için dönmüştü ve Victoya gülümsemekten kendini alamadı. İkisinde inanılmaz bir şey vardı. İmparatorun Cailyn'e bakışında, Cailyn'in ona karşı yumuşamasında, birbirlerine dokunuşlarında bir şeyler vardı. Victoya ilk başta bunun gerçek eşler olmalarından kaynaklandığını düşünmüştü ama artık gerçek Alfalar ve Omegalar kavramını bildiğinden, bunun da bir rol oynadığından emindi. Son derece uyumluydular ve bu birbirleriyle olan etkileşimlerinin her santimetresine nüfuz ediyordu. Ama aynı zamanda Victoya'ya asla sahip olamayacağı şeyi de hatırlatıyordu.

Arkasını döndüğünde Komutan Torin'in hâlâ ona baktığını görünce şok oldu; o da herkes gibi Drocco ve Cailyn'in büyüüne kapılmamıştı. Hâlâ bir cevap bekliyordu. Yüzündeki gülümseme kayboldu ve nefes almadan önce hafifçe sertleşti. "Lütfen Cailyn'i, yani imparatoriçeyi ciddiye almak zorunda hissetmeyin Komutan. O sadece şaka yapıyordu. Onun asistanı olarak görevim gereği buradayım, eşleştirme etkinliğinin bir parçası olarak değil."

Konuşurken sert bakışlarının ağırlığı değişmedi ve uzun bir süre sessiz kaldı. "Peki daha önce burada, sarayda hangi sıfatla bulunuyordunuz? Mutfaklarda çalışırken?"

Victoya'nın gözleri büyüdü ve kalbi hızlandı. Onunla mutfakta çalışmak hakkında konuşmak şöyle dursun, tek başına konuşmak zorunda kalmayı bile beklemiyordu. Onu o zamanlardan nasıl hatırlamıştı ki? "Ah... Ben- um..." Cailyn'le birlikte Omega Yerleşkesi'nden ayrılmaya karar verdiğinde aklına gelen bahaneyi hatırlamaya çalışırken kulakları yanmaya başladı. Ona saraya sadece Omega Anneleri için bir görevin parçası olarak onu baştan çıkarmaya çalışmak için geldiğini söylemesinin hiçbir yolu yoktu ama zihni bomboştu.

"Siz de İmparatoriçe gibi bilgi almak için mi buradasınız?" diye sordu.

Victoya onun keskin ses tonu karşısında nefes aldı ve yeni bir düşünce geldi. "Soruşturuluyor muyum?" diye sordu tereddütle.

Adam başını kaldırdı, gözlerinin dar yarıklarından ona bakıyordu ve kadın onun cevap vermeyeceğini biliyordu.

"Cailyn bana affedildiğimi söyledi," dedi, koridordaki sessizlik örtüsünün altında sesi kısılmıştı. "Daha önce neden burada olduğum önemli değil, değil mi?"

Torin'in bakışları sabit kaldı. "Bu benim için önemli."

Hayal kırıklığıyla midesi bulandı. Belli ki onu araştırmak istiyordu ama Cailyn'in bundan hoşlanmayacağını biliyordu. Belki de Drocco'nun Cailyn'e yaptığı gibi burnunun dibinde bir Omega casusu olduğu için kendini küçümsenmiş hissediyordu. Cailyn'in bu kadar güceneceğini sanmıyordu -çok az konuşmuşlardı- ama o Lox'un ikinci komutanıydı. Bu görevdeki her erkek gururlu olurdu. Belki de Cailyn'in fark ettiği, ona olan ilgisinin ardındaki neden buydu.

"Üzgünüm ama bu konuyu İmparatoriçe ile konuşmanız gerekiyor Komutan," dedi ve buruşturduğu peçetesini masaya bıraktı. "Gitmeli ve... bu etkinliğe destek olmalıyım."

Ondan uzaklaştı ve salonun arka tarafındaki bir masaya yöneldi, güvenli bir şekilde kaçtığında rahat bir nefes aldı. Kendine bir kadeh şarap doldurdu, ancak büyük bir yudum almak için kaldırdığında, döndü ve komutanın hala onu izlediğini gördü. Onunki hariç tüm gözler tahttaydı; Victoya'yı izlerken tamamen arkasını dönmüş, imparatora ve Cailyn'e sırtını dönmüştü.

Victoya şaşkınlıktan ağzını kaçırdı ve kırmızı şarap tuniğinin önünden aşağı aktı. Sessizce küfrederek bir demet peçete kaptı, ağzını ve çenesini sildi ve tuniğini kurulamaya çalıştı. Komutanın delici bakışlarından uzaklaştı ve bir geçidin açılıp kendisini yutmasını diledi. Bu bir felaketti! Eğer giderse Cailyn gücenir miydi? Alfalar ve Omegalar arasında hiçbir şey olmayacaksa, orada olmamasının bir önemi var mıydı? Bedeninin ve zihninin tüm kontrolünü kaybetmesine neden olan tek adam tarafından böyle bir inceleme altında etkinliğe devam etme düşüncesine dayanamıyordu.

Göz ucuyla birkaç savaşçının yavaşça koridoru geçtiğini gördü. Onları izlerken ellerini ovuşturmayı bıraktı, Omegalar'a yaklaştıkça içine bir şaşkınlık yayıldı. Omegalar onların yaklaştığını fark edip yüzlerini onlara döndüler, bazıları dikkatli ve açıkça meraklıydı,

Diğerleri ise gergin ve oldukları yere çakılmış gibiydi. Yera, yerleşkeden dışa dönük bir Omega, devasa bir Alfa onun önünde durup birbirlerini incelerken ona doğru ilerledi. Kız ona gülümser gülümsemez, gergin de olsa, onunla konuşmaya başladı. Diğer Alfalar da çoktan aynı şeyi yapmıştı. Birkaçı bir Omega'yı diğerlerinden ayırıp onunla konuşmak için salondaki başka bir alana götürdü, diğerleri ise Omega'yı duvara yaslayarak hapsetti. Odanın dinamiği değiştikçe, bazı Alfalar ve Omegalar konuşan çiftlerin arasında dolanıyor, yaklaşmak için uygun bir an doğana kadar birbirlerine bakıyorlardı. Salonda yine alçak bir konuşma mırıltısı yükseldi ama bu sefer farklıydı; heyecanlı bir merakla doluydu.

Victoya nemli tuniğini avucunun içinde sıkı ve sırtıtmaktan kendini alamadı. İşe yarıyordu. En azından iletişim kurabiliyorlardı. Heyecanını Cailyn'le bile paylaşamıyordu çünkü hâlâ Alfa'sının gözlerinin içine bakıyordu. Tipik bir durumdu.

Peçeteleri yere attı ve kalabalığın arasında ilerleyerek birbirlerini tanımaya çalışan Alfaların ve Omegaların vücut dillerine dikkat etti. Alfalar hazırlık eğitimlerini tamamlamış olsalar da bu, kendilerine ait olduğunu düşündükleri bir Omega'ya karşı hâlâ bölgeci davranmayacakları anlamına gelmiyordu. Kavgalar yine de çıkabilirdi ama Omegalar engellenirken kontrolden çıkması pek olası değildi. Alfalar, böyle bir anlaşmazlık yaşanması halinde savaşçı arkadaşları arasına girmeye yemin etmişti.

Alfalardan büyülenmiş bir halde çiftlerin arasında sürüklendi. Onlara daha önce hiç bu kadar yakın olmamıştı. Omega'lara baktıklarında bakışlarında tam olarak çıkaramadığı bir şey vardı; şaşkınlık ya da gurur muydu? Annelerin her zaman öğrettiği gibi hiçbir Omega'ya şehvetle bakmıyorlardı.

Sert bir el dirseğini kavradı. "Ben Roclan."

Başını kaldırıp baktığında kocaman bir Alfa'nın koyu kahverengi gözleriyle kendisine baktığını gördü. Koyu sarı saçları alına dökülüp başını taçlandırıyor ve o kadar genişti ki Victoya neredeyse etrafının onunla çevrili olduğunu hissedecekti.

"Sizinle konuşmak istiyorum," dedi kararlı bir şekilde.

Kadın tek kelime edemedi, adam onu koridorun başka bir bölümüne götürdü. "Bekle," dedi, kendini onun kurtarmaya çalışarak. "Bekle, ben _"

"Burada özel olarak konuşabiliriz."

Adamın elinden kurtulmaya çalışsa da, birden kendini Alfa'nın tepesinde yükseldiği bir duvarın karşısında buldu.

" ne?" diye sordu, daha da yaklaşırken gözleri kızın üzerinde geziniyordu.

Victoya bir an konuşamadı. Çok büyüktü ve attığı her adımda tuhaf kokusu daha da güçleniyordu. Sadece bu da değil, tüm ışığı engelliyor gibiydi. Birden kendini kapana kısılmış hissetti.

"Onu serbest bırak, Roclan."

Alfa dondu kaldı, dönmeden önce yüzünde bir çatıklık oluştu.

Komutan Torin omzunda durmuş, taş gibi yüzüyle ikisini de izliyordu. Alfa hafifçe geri çekilirken Victoya şaşkınlıkla ona göz kırptı.

"Komutan," diye başladı Roclan, biraz kafası karışmış gibi görünüyordu. "Ben de buna katılıyorum-"

"Biliyorum ama o değil," dedi komutan sert ve keskin bir sesle.

Roclan ona baktı, şaşkınlığı derinleşiyordu. "Ama o bir Omega, hem de çok güzel bir Omega. Keşke-"

"O İmparatoriçe'nin asistanı," diye neredeyse tersliyordu Torin, sesi sertleşmişti, "ve bu etkinliğin bir parçası değil. Onu hemen serbest bırakın."

Roclan bir adım daha geri çekilerek başını Torin'e doğru eğdi. "Başka birini arayacağım Komutan."

Torin karşılığında başını eğdi ve Victoya Alfa'nın uzaklaşmasını izledi, nefesi rahatlamıştı. Komutan Torin'e döndü. "Teşekkür ederim-"

Torin o kadar hızlı önüne geçti ki, neredeyse şok içinde bağıracaktı. Torin kızın üzerine eğilirken ellerini duvara dayadı, gri gözleri onu duvara sabitledi. "Bir Alfa aramadığınızı sanıyordum?" Gözlerindeki fırtına neredeyse büyüleyiciydi.

"Ben-ben-ben değilim. Ona söylemeye çalışıyordum-"

"Bir şey söylüyormuşsun gibi *görünmüyordu*." Adamın sesindeki hırıltı Victoya'yı şaşırtmıştı. Ona baktı, gözleri irileşti ve gergin duruşunu fark edince kaşları yukarı doğru kalktı. Onu daha önce hiç böyle görmemişti; her zaman sakin, akli başında ve makul biriydi. Belli ki daha önce verdiği cevaba hâlâ sinirlenmişti.

"Deniyordum," dedi, aptal gibi kekelemeden olabildiğince kararlı bir şekilde.

"Denemekten fazlasını yapmalısınız," dedi komutan sert bir sesle. "Bunlar Alfalar. İstediklerini gördükleri anda alırlar."

Victoya'nın gözleri omzunun üzerinden arkasındaki işlemlere kaydı. "Ama bu olay için hazırlıklı olduklarını sanıyordum..."

"Bir Omega'ya zarar vermemek için acil içgüdülerini dizginlemeyi öğrendiler" dedi. "Ama yine de istedikleri şey konusunda iradelerini ortaya koyacaklardır."

Victoya yutkundu ve sonra gözlerini onunkilere çevirdi. "Uyarınız ve bana yardım ettiğiniz için teşekkür ederim Komutan."

Bakışlarındaki fırtına yumuşadı. "Etkinliğin geri kalanında size eşlik edeceğim."

Victoya kaşlarını çatı. Bu, tüm öğleden sonra boyunca onu sorgulayacağı anlamına geliyordu. "Buna gerek yok."

"Öyle," dedi açık açık. "Roclan'ın tek olacağını mı sanıyorsun? O olmayacak."

Karnında inatçılık ve kararlılık yükseldi. Anlamıyordu - hiçbir Alfa onu istemezdi, gerçekten istemezdi. "Sizi temin ederim, zamanınızı bana eşlik etmek için harcamanıza gerek yok Komutan," dedi kararlı bir şekilde. "Ben oldukça güvendeyim."

Kız adamın kolunun altına girdiğinde adam gerçekten de hırladı ve kokusu onu sardı. Kokuyu içine çekerken yavaşladı ve odaya hâkim olan Alfa kokusundan ne kadar farklı olduğuna hayret etti. Alfalar baş döndürücü, neredeyse keskin bir kokuya sahipken, Komutan Torin'inki daha dengeliydi; derin ve yumuşak.

Victoya ileri atıldı, ona geri dönme dürtüsü güçlü olsa da ondan hızla uzaklaştı. Alanda konuşan çiftlerin arasından geçerek mümkün olduğunca çok şey anlamaya çalıştı ve kendisine doğru gelebilecek yalnız Alfaları gözledi. Komutan Torin'in onu izlediğinden şüpheleniyordu - neredeyse gözlerini sırtında hissedebiliyordu ama dönüp haklı olup olmadığını görmemek için kendini zorladı. Onu görmezden gelmeye çalışmalıydı. Onun sarayda ne yaptığını öğrenmeye niyetli olup olmadığını bilmiyordu ama eninde sonunda vazgeçmek zorunda kalacaktı.

[OceanofPDF.com](https://oceanofpdf.com)

İKİNCİ BÖLÜM

TORIN

Torin konsantre olmakta zorlandı.

Genellikle Lox savaşçılarını eğitirken, düşüncelerine başka hiçbir şey girmezdi. Tamamen önündeki Alfaların tekniklerini geliştirmek ve dövüş stillerine gölge düşüren kişisel kusurlarını düzeltmek için çok çalışmalarını sağlamaya odaklanırdı. Güney Toprakları kabilelerinden adapte ettiği yakın dövüş stilini en iyi şekilde anlamak için genç yaştan itibaren Drocco ve büyükbabasıyla titizlikle çalışmıştı. Drocco'nun da güçlü bir tekniği olmasına rağmen, başarıları içgüdülerini kullanmasına dayanıyordu, oysa Torin stilini geliştirmek için kalıpları ve zayıflıkları arıyordu. Bu da onun Drocco kadar başarılı bir savaşçı olduğu anlamına geliyordu ama daha az duyguyla savaşıyordu. Ona bir sonraki adımı söylemesi için aklına, mantığına ve duygularına güveniyordu. Ama bu bugün işe yaramıyordu.

Ne zaman eğittiği savaşçıları analiz etmek için ihtiyaç duyduğu meditatif duruma girmeye çalışsa, zihni eşleşme olayına ve bir Alfa istemediğini iddia eden meraklı küçük Omega'ya geri dönüyordu.

"Komutanım," dedi Gadil, nefes nefese dururken. "Bizim için herhangi bir geri bildiriminiz var mı?"

Torin zihnini izliyor olması gereken dövüşe geri çekti. Gözleri önündeki iki savaşçının üzerinde gezinirken neredeyse hiç kıpırdamıyor, tüm vücudunu hareketsiz tutuyordu. Bir süredir dövüşüyorlardı ve Torin tek bir düzeltme bile yapmamıştı.

Torin, Gadil'e kısa bir süre başını salladıktan sonra, "Ayak hareketlerin çok beceriksiz," dedi. "İlerlediğinde ondan geri sıçrayabilmelisin." Diğer Alfa Joric'e döndü. "Kılıcı çok sıkı tutuyorsun. Beklenmedik bir yöne hareket ederse bıçağın yönünü değiştirebilecek esnekliği sağlayacak kadar gevşek tutmalısın."

Her iki Alfa da başlarını salladı, yüz ifadeleri ciddiye.

"Günün geri kalanını bu unsurları geliştirmek için gerekli teknikler üzerinde çalışarak geçirin," dedi Torin ve arkasını dönerek. "Gidebilirsiniz."

Uzaklaşırken, onların şaşkın bakışlarını üzerinde hissedebiliyordu. Antrenmanlarını neredeyse hiç erken bırakmazdı ama dikkati bu kadar dağınıkken onlara hiçbir faydası olmazdı.

Odasına gidip eğitim elbiselerini değiştirdi, aklı hâlâ küçük, sarışın Omega'daydı. Oadaki bir şey onu olması gerekenden daha fazla büyülüyordu ve bunu unutmak için mücadele ediyordu. Bunun nedeninin diğer Omega'lardan daha güzel olması olduğuna kendini ikna edebilirdi ama bu sadece işin bir parçasıydı. Elbette son derece güzeldi ama aynı zamanda bakışlarında ve davranışlarında, varlığından bile haberdar olmadığı bir parçasını harekete geçiren bir masumiyet vardı. Etkinlikte kendisine eşlik etme teklifini reddetmiş olmasına rağmen, onu neredeyse saplantılı bir şekilde izlemişti, ki bu tam da Alfaların yaptığına tanık olduğu türden bir davranıştı ve yine de onu odadaki diğer Alfalar tarafından yutulmaya terk edemezdi. Onu korumak zorundaydı.

Kızın bir Omega casusu olduğunun ortaya çıkması onu derinden sarsmıştı. Bu kadar masum görünümlü, bu kadar beceriksiz ve utangaç bir kız nasıl casus olabilirdi? Bu imkânsız görünüyordu. Kız çalışırken mutfağa gittiği onca gece, mumlukları temizlerken koridorlarda yanından geçtiği onca zaman, onunla konuşmak için bahane olarak ne söyleyeceğini bulmaya çalışmıştı ve kızın tek yaptığı casusluktu. Buna asla inanmazdı.

Sıkıntıyla botlarını sertçe çekti ve bağlamaya başladı. Onun ne yapmak için gönderildiğini bilmek istiyordu. Bu sadece bir gurur meselesi değildi, aynı zamanda sinsi Omega Anneler'in onun gibi bir kıza nasıl bir görev vermeyi uygun gördükleriydi. Sorun şu ki, kız ona söylemediği sürece bunu asla öğrenemeyecekti. Drocco, Torin'in onu sorgulamasına izin vermezdi, hele de kendi Omega'sını her şey için kabul etmiş ve affetmişken. Ve bunu yapsa bile, Drocco Torin'in neden bu kadar ilgilendiğini bilmek isterdi. Daha önce bir kez sormuş ve Torin cevap verememişti. Hâlâ da cevap veremiyordu. Daha önce hiç kimse onu büyülediği kadar etkilememişti ve onun bir casus olduğunu öğrenmek büyük bir hayal kırıklığı olmuştu. Ve bir Omega olarak, onun ulaşamayacağı bir yerdeydi. O bir Alfa değildi ve Drocco ne derse desin, kız asla gerçekten onun olamayacaktı.

Odasından çıktı ve Drocco'nun ofisine doğru ilerledi, zihnini günün işleriyle ilgili konularda sağlamlaştırmaya çalışıyordu. Ne yazık ki, içeri girdiğinde

İmparatoriçe Cailyn ve güzel asistanı da oradaydı.

"Torin," diye selamladı Drocco. Sesi biraz tedirgin ve rahatlamış geliyordu ve Torin bir gülümsemeyi bastırdı. Muhtemelen imparatoriçe onu tamamen makul ve mantıklı olan ama kendisinin kabul etmediği bir şeyi yapmaya ikna etmeye çalışıyordu. "Eşleştirme olayı hakkında Alfaların tepkisi ne oldu?" diye sordu.

Torin yavaşlayarak masasının önünde durdu. İmparatoriçe masanın bir yanında, asistanı da biraz arkasında duruyordu ama İmparatoriçe kaşlarını hafifçe kaldırarak doğrudan ona bakarken, Victoya gözlerini yerdeki şüpheli bir şeye dikmişti.

Torin, "Çoğu için başarılı geçti," diye yanıt verdi. "Bazıları şimdiden kesin eşlerini seçti ve diğerleri de etkinlikte tanıştıkları bazı potansiyel eşlerle tekrar konuşmak istiyor."

"Tahmin ettiğim gibi," dedi Cailyn kararlı bir şekilde Drocco'ya. "Bazı Omegalar da aynı şeyi soruyor."

"Başka bir etkinlik düzenlemeyeceğim," diye homurdandı Drocco, oturduğu yerden kalkarak. "Geçen sefer senin için çok stresliydi. Bir kez tanışma fırsatı buldular ve tüm gereken de bu."

"Elbette değil," diye azarladı Cailyn. "Kimse eşini tek bir görüşmeden tanıyamaz." Drocco'ya sert bir bakış fırlattı. "Sen tanımadın. Ben engellendim. Tıpkı salondaki tüm Omegalar gibi. Beni doğru düzgün koklama şansın olmasaydı eşin olduğuma dair hiçbir fikrin olmazdı."

Drocco sinsice ona doğru ilerledi. "Yanılıyorsun," diye hırladı. "Seninle tanıştığım anda sende istediğim bir şey olduğunu anlamıştım."

"Ama siz *gerçek* dostlarsınız," diye Victoya.

Torin, konuşmalarını bölmesine şaşırarak ona bir bakış fırlattı.

"Biliyordun çünkü o senin," dedi, Drocco dikkatini ona odakladığında sesinde bir titreme vardı. Kız ona gülümsedi ve tıpkı etkinlikte olduğu gibi Torin'in içinden bir kez daha sıcak bir sıkıntı bıçağı geçti. Bu duygunun ne olduğunu çözmeye çalışarak kendini sakinleştirdi.

"Bu saraydaki her Alfa ve Omega gerçek eşler olmayacak Majesteleri," diye devam ederek çiftin arasına baktı. "Ama birbirlerini gerçekten koklayabilme şansına sahip olmalılar."

"Peki bu nasıl etkili bir şekilde yapılabilir?" Drocco, hayal kırıklığı içinde sesi odada yankılanarak sordu.

Sarışın Omega onun sesindeki bas tonuyla irkildi ve Torin içinde onu rahatlatma dürtüsü uyanırken ona doğru adım atmamak için kendini zorladı.

Drocco, "Alfalarım bir Omega'nın gerçek kokusunu alırsa, gerçek eş olup olmadıklarına bile bakmadan onu sahiplenebilirler," dedi. "En başta engellenmiş olarak kalmalarının tek nedeni bu."

Cailyn, "Bir Omegas'ın kokusu, Haze içinde olmadığı zaman farklıdır," diye açıkladı. "Eğer eğitim almışlarsa bu onları kontrol edilemez hale getirmemeli."

Drocco'nun gözleri düşünürken Victoya'dan Cailyn'e kaydı. Sonra fikrini almak istediğini belirten o tanıdık bakışla Torin'e döndü.

"Alfaların Omegaları tekrar görebilmeleri gerektiğine katılıyorum," diye başladı Torin, "ancak Omegalar gerçek eşleri tarafından koklanmak istiyorlarsa risk almaya istekli olmalılar. Engellerini kaldırmak zorunda kalacaklar. Bunun başka bir yolu yok."

Cailyn, "Belki de sadece küçük gruplar halinde buluşmalarını sağlayabiliriz," diye önerdi.

"Bunu yapacak vaktim yok," diye Drocco. "Ve ne de sen."

Cailyn güldü ve masanın etrafından dolaşarak ona doğru ilerledi. "Ne yaptın sen?"

Bekle, Drocco," dedi, avucu Drocco'nun yanağına değerken gözleri parlıyordu. "Alfalarınız için Omega bulmanın bu kadar kolay olacağını mı sanıyordunuz?"

Drocco nefesinin altından mırıldandı, yüzünde çatık bir ifade vardı ama gözleri Omega'sının gülümsemesindeydi.

Victoya ikisine de, "Yardım etmekte bir sakınca görmüyorum," dedi. "Omegalar zaten bana soruyorlar ve hangi Alfalarla tekrar konuşmak istediklerini biliyorum."

Drocco nefesini içine çekti ve gözlerini Omega'sından ayırdı. "Torin," dedi kollarını Cailyn'in etrafında dolaştırırken. "Alfaların tarafında koordinasyonu sağlayacaksın."

Torin kaşlarını çatı. "Aklınızdaki planı bozmak istemem ama ben de son derece meşgulüm. Yapabileceğimden emin değilim."

"Acil değil Torin," diye araya girdi Drocco. "Normal görevlerinin arasında yapılması gerekiyorsa, bu kabul edilebilir ve imparatoriçemin beklediğinden daha uzun sürerse, o zaman bu da kabul edilebilir." Cailyn'e bakarken sesi sert bir gümbürtüye dönüştü ama Cailyn ona bakınca yumuşadı. Son cümlesini söylerken Torin'e dönüp bakma zahmetine bile girmede. "Bunu ayarlamak için asistanıyla birlikte çalışın."

Torin Victoya'ya bakmak için döndü ve Victoya'nın gözleri aynı anda ona dikilince, içinde bir arzu ve endişe sarsıntısı oluştu. Bu duyguları bir kenara itti ve hızlıca başını salladı. "Bunu öğleden sonra konuşmaktan mutluluk duyarım. İmparator ve ben bu sabah Ashens'e gidiyoruz."

Victoya başını hafifçe eğerek selam verdi ve güneş ışığı saçlarını genç yüzünün etrafında neredeyse parlattı. "Öğle yemeğinden sonra ofisinize geleceğim Komutan."

Torin kaşlarını çattı. Ofisinin nerede olduğunu biliyor muydu? Orayı toplantılar için pek kullanmazdı. Omega'yı çoktan kucağına almış olan ve dudakları kulağında mırıldanan Drocco'ya döndü. "Seni arabada bekleyeceğim, Drocco." Yanıt beklemeden dönüp odadan çıktı, Victoya'nın yanında olduğu her an onu saran tuhaflıktan kaçmak istiyordu.

"Tüm düşüncelerinizi benimle paylaşmadınız."

Torin daldığı düşüncelerden sıyrıldı ve arabada karşısında oturan Drocco'ya baktı. "Eğitim merkezleri için her şey hazır, Drocco. Konuşacak başka bir şey yok."

Son eğitim merkezinden Ashens üzerinden saraya dönerken araba onları itip kakıyordu. Merkezlerde pek bir şey yoktu -Lox'ların istilasından geriye kalan boş ve hasarlı binalardı bunlar ama kurulup tam teçhizatla donatıldıklarında Torin, Lox'lara iyi hizmet edeceklerini düşünüyordu. Eğitim merkezlerini kurma fikri ona aitti ve son zamanlarda kaybettikleri savaşçıların sayısından sonra Lox'un güçlenmesine yardımcı olacağını, ayrıca Lox İmparatorluğu'nu istikrara kavuşturacağını ve halkının Doğu Toprakları'ndaki değişiklikleri ve yeni imparatorlarını kabullenmesine yardımcı olacağını düşünüyordu.

"Konuşacak çok şey var."

Torin Drocco'ya döndü. Kollarını kavuşturmuş, bakışlarını Torin'den ayırmadan oturuyordu.

Torin doğruldu. "Seni rahatsız eden ne?"

"Kısa bir süre önce sana bir Omega alman gerektiğini söylemişim," dedi Drocco. "Etkinlikte bir tane seçmediğini fark ettim."

Torin'in kaşları şaşkınlıkla havaya kalktı ama hemen kendini toparladı. "Nasıl birini seçebilirdim ki? Ben bir Beta'yım. Alfalardan oluşan bir odada bir Omega'ya çekici gelmezdim, Drocco."

"Mesele bu değil," diye cevap verdi Drocco. "Eğer bir tane istiyorsan, sana hitap eden alırsın."

Torin vagonun penceresine döndü, çenesi sıkılmıştı. Drocco için söylemesi kolaydı ama içgüdüleri bir kararda daha büyük rol oynardı -bütün insanlar için bunun doğru olduğunu bilmesi gerekirdi.

"Bu onun uygun olacağı anlamına gelmiyor," diye ekledi Drocco, "ama diğer Alfalara ve Omegalara eşleştirilmeyi beklediğinizi açıkça belirtmeniz gerekiyor. Senin bir yarışmacı olduğunu bilmeleri gerekiyor."

Torin sakın bir sesle, "Eşleştirilmeyi beklemiyorum," dedi.

Drocco huysuzca nefes verdi. "Yani bir Omega'nız olmayacağına mı karar verdiniz?"

Torin evet demek için ağzını açtı ama sonra Victoya'nın görüntüsü aklına geldi. Etkinlikte, Roclan'ı kovaladıktan sonra Victoya ona o çarpıcı ela gözleriyle öyle geniş ve net bakmış, kokusu öyle katmanlı ve baştan çıkarıcıydı ki neredeyse onu yakalayıp kollarının arasına alacaktı. Neredeyse karakterinin tamamen dışında davranmasına neden olacaktı ve kendine hâkim olması gurur duyduğu, Drocco'nun ona güvendiği ve İmparatorluğun ihtiyacı olduğunu bildiği bir şeydi.

"Eğer istemiyorsan anlarım," dedi Drocco, sesi biraz alçalmıştı. "Ama eğer sahip olmak istiyorsan, ya da emin değilsen bile, bunu şimdi açıkça belirtmelisin."

Torin yavaşça ona döndü, kaşları çatılmıştı. "Endişeniz nedir?"

Drocco, "Alfalar da en az onlar kadar sizin de bir Omega'ya borçlu olduğunuzu bilmeli," dedi. "Onlara geç değil de erken söylenirse daha iyi olur."

Torin, "Bazılarının bununla bir sorunu olacağını düşünüyorsunuz," diye onayladı.

Drocco, "Kimsenin hakkınız olanı size çok göreceğini sanmıyorum," diye itiraf etti. "Bu ordunun ve İmparatorluğun ayrılmaz bir parçası olduğunuzu zaten kabul ediyorsunuz. Herhangi bir ordudan ayrı durmadığınız biliniyor."

Her konuda Alfa. Ancak bunun eşleşme konularını da kapsadığını bildiklerinden emin olmak istiyorum."

Torin başını salladı. Bu mantıklı bir bakış açısydı ve tam olarak düşünmediği bir bakış açısydı. Savaşçılar ona her zaman saygı duymuş ve eğitim yöntemleri için övgüler yağdırmıştı. Lox'lar ilk kurulduğunda, sadece bir tanesi dinamik bir Beta olduğu konusunda ona meydan okumuştı ve Torin daha dudak bükme ağzından çıkmadan başını gövdesinden ayırmıştı. Lox büyüdükçe, Torin'in yeteneklerinin ilk elden kanıtını görene kadar onun konumundan emin görünmeyen başkaları da oldu. Lox büyüdükçe Alfalar da ona saygı duymaya başlamıştı ve Drocco'nun onu Komutan olarak ataması Torin'e olan güvenini ve Torin'e kendilerinden biri gibi davranılması beklentisini daha da pekiştirmişti.

Ancak Torin onlardan biri değildi. O bir Beta'ydı. Ve bir Omega'yı alması söz konusu olduğunda Alfaların tepkisinin ne olacağını bilemezdi, özellikle de içlerinden birinin istediği bir Omega ise. Roclan'ın Victoya'yı idare etmesine müdahale etmesinin tek nedeni, Victoya'nın etkinliğin bir parçası olmadığını söylemesiydi... en azından Roclan'ın Victoya'ya sert davranmasına öfkelenmeden önce kendine böyle söylemişti.

Drocco sabırsızlıkla, "Emin değilseniz, öğrenene kadar bir tane istiyormuş gibi yapın," dedi. "Her şey henüz yeniyken bunun şimdi belirlenmesini tercih ederim." Torin, "Bunun iyi bir fikir olduğundan emin değilim," dedi. "Eğer bir Omega seçersem Bir başkasının gerçek eşi olmak, beni bir rakip gibi göstermez. Bu beni zayıf gösterecek ve gerçek bir eşe sahip olmadığım gerçeğini vurgulayacaktır."

Drocco kaşlarını çattı. "Bunun gerçekleşmesi pek olası değil," dedi sertçe. "Gerçek eş eşleşmeleri nadirdir. Ve bir başkasının gerçek eşi olan bir Omega seçmiş olsanız bile, tüm ordunun haberi olmadan sessizce halledilebilir."

Torin kuru bir sesle, "Tüm Alfalar dünyanın kendi Omegalarını tanımasını ister," dedi. "Eğer birini seçersem, Alfası onun hakkında konuşmak ve onunla ilgili hikayeler paylaşmak isteyecektir. Bir zamanlar benim tarafımdan seçildiği bilinecek."

Drocco sıkıntıyla nefes verdi. "Bu konuya çok fazla önem veriyorsunuz. Sadece bir Omega aradığınızı açıkça belirtmemiz gerekiyor."

"Henüz emin değilim Drocco," dedi Torin. "İstedğim kadını bir başkasına kaptırmakla ilgilenmediğimi sana zaten açıklamıştım."

Drocco başını salladı, yüzüne düşünceli bir ifade yerleşmişti. "Bu zor bir durum Torin. Ama bu senaryonun gerçekleşeceği anlamına gelmiyor.

Sen. Küçük toplantıları düzenlerken bunu düşünmek için biraz zaman ayırın."

Torin başını eğerek selam verdi ve pencereye döndü. Kendisini düşündüğü için Drocco'ya minnettardı ama hiçbir şey onun hiçbir Omega'nın istediği ya da ihtiyaç duyduğu kişi olamayacağı gerçeğini değiştiremezdi, hele de binlerce Alfa bir Omega elde etme umuduyla beklerken.

"Peki ya Cailyn'in asistanı?" Drocco sordu.

Torin başını ona doğru çevirdi. "Ne demek istiyorsun?"

Drocco öne doğru eğildi. "Daha önce onunla ilgileniyor gibiydin - onun bir bulaşıkçı olduğunu düşündüğün zaman. İlgini kaybettin mi?"

Torin ihtiyatla, "İlgilendiğimi hiç söylemedim," diye karşılık verdi. "Bir casusa benzemediğini söyledim. Hâlâ da öyle görünmüyor." Gözlerini Drocco'ya dikti. "Daha önce neden burada olduğunu biliyor musun?"

"Hayır," dedi Drocco sertçe. "Ve bunun bir önemi yok. O affedildi."

"Biliyorum." Torin ses tonundaki kızgınlığa engel olamadı.

"Ama onu birçok kez bulaşıkçı olarak gördüm ve ne tür bir görevde olduğunu anlayamadım."

Drocco kaşlarını kaldırdı. "Yani hâlâ ilgini çekiyor mu?" diye sordu yüzünde bir sırıtişla. "Belki de onu seçmelisin."

Torin neredeyse kaşlarını çatacağı. "Ona olan ilgim, bir casusu gördüğümde tanıyamamış olmamla bağlantılı. Bu Lox'un güvenliği ve benim sizi ve İmparatorluğu koruma kapasitemle ilgili."

Drocco'nun sırıtişi yumuşadı. "Bir Omega casusu tarafından kandırılan tek kişi sen değilsin Torin. Bu senin komutan olarak yeteneklerinin bir yansıması değil, tıpkı benim imparator olarak yeteneklerimin bir yansıması olmadığı gibi. Hatta bahse girerim ki, casus olduğunu bilmeden önce fark ettiysen, senin için düşündüğünden daha ilgi çekici ve sana uygun biridir."

Torin şaşkınlıkla gözlerini kırptırdı.

"Her iki durumda da," diye devam etti Drocco, "Cailyn'in kardeşi gibidir ve affedilmiştir. Onu soruşturmayacaksınız."

Torin'in ağzı gerildi ama hiçbir şey söylemedi. Drocco'yla bu konuda tartışamazdı; Omegalar'a verdiği, İmparatorluğa zarar vermedikleri sürece casuslarını affedeceğine dair sözünü tutuyordu. Ama onun sarayda tam olarak ne yaptığını öğrenene kadar bilgi eksikliğiyle mücadele edeceğini biliyordu. Gizemlerle arası iyi değildi ve davranış kalıpları onu anlamasına yardımcı oluyordu.

insanlar ve nasıl davranabilecekleri. Omega'yı hiç anlamıyordu ve bu durum onu geriordu.

Saray'a vardıklarında Torin, eğitim merkezlerinin onarımını görüşmek üzere üç generalle öğle yemeği yedi ve ardından Victoya ile buluşmak üzere ofisine gitti.

Adam geldiğinde kadın zaten ofisin kapısında bekliyordu ve adam içeri girmesini işaret etmeden önce başıyla onu onayladı. Her zamanki gibi kıvrımlı baldırlarında biten düğmeli bir tunik giymişti ve ince ayaklarına sandaletler geçirmişti ama bugün uzun saçları başının arkasında dağınık bir top haline getirilmişti. Zarif, çıplak boynu onu daha da narin gösteriyordu ve Torin gözlerini olabildiğince kaçırdı. İkisi de masasında karşılıklı oturana kadar ona doğru dürüst bakmadı.

"Meşgul olduğunuzu biliyorum," dedi Victoya, sert ve kararlı ses tonuyla onu şaşırtarak. "Ama bunu kendim organize edebilirim. Tek ihtiyacım olan-"

Torin sesini sakın tutmaya çalışarak, "Hiçbir şeyi kendi başınıza yapmayacaksınız," diye talimat verdi. Bu Omegalar neden her şeyi yardım almadan yapabileceklerini düşünüyorlardı? İmparatoriçe de bu tavırdan muzdaripti. "İmparator ikimizi de bu göreve atadı ve ben sorumluluklarımdan kaçmıyorum."

"Biliyorum Komutan," dedi saygıyla. "Ancak bunun İmparator Drocco'nun önerdiği gibi diğer görevlerinizden arta kalan zamanlarda yapılabileceğini düşünmüyorum. Omegaların Alfalarla tekrar buluşma ihtiyacı çok güçlü."

"Alfa için de durum aynı," diye onayladı Torin. "Bunun bir an önce ayarlanması gerektiğine katılıyorum."

"Yani tek ihtiyacım olan, toplantılarda bana destek olabilecek birkaç Alfa-"

"Hayır." Torin verdiği cevabın gücüyle kendini şaşırttı. "Kendini de potansiyel olarak riske atabileceğini anlamıyor gibisin."

Victoya başını çok hafifçe kaldırdı, çenesi meydan okuyordu. "Etkinlik hakkında öyle dedin ve ben iyiydim. Gecenin geri kalanında hiçbir Alfa bana yaklaşmadı."

Torin masanın üzerinde öne doğru eğildi. "Çünkü seni Büyük Salon'da takip ettim ve sana yaklaşmaya çalışan her Alfa'nın yalnız bırakılacağını bilmesini sağladım."

Omega'nın yüzü düştü ve gözlerini kırıştırdı. "Ah."

Torin sandalyesinde geriye doğru yaslandı ve öğle yemeği sırasında hazırladığı parşömene uzandı. "Bunlar bu gece müsait olacak Alfalar. Görmek istedikleri Omega'ları isimlerinin yanına listeledim. Eğer müsaitlerse, bugün başlayabiliriz."

Victoya bir an duraksadı, kendine olan güveni biraz azalmış gibiydi ve sonra yavaşça başını sallayarak listeye baktı. "Bu Omegalar bu gece serbest kalabilir."

"Güzel." Torin aniden ayağa kalktı. "Onları nereye getireceğimize dair talimatları göndereceğim."

Victoya'nın gözleri listeyi tekrar gözden geçirdikten sonra onunkilerle buluşmak için kalktı. "Görüşmek üzere Komutan."

Torin Omegaları beklerken koridorda volta atıyordu. Alfaların her birini koridor boyunca sıralanmış beş küçük sorgu odasına yerleştirmişti. Alfaları ayarlamak kolay olmuştu ama asıl sorun öğleden sonrasının çoğunu dikkati dağınık geçirmiş olmasıydı. Victoya'yı gördükçe aklı daha çok karışıyor, sarayda bir hizmetçi olarak bulunmasının gizemi düşüncelerinde daha da belirginleşiyordu. Ama aldığı emirler vardı.

Tam güneş batmaya başlarken, beş Omega'dan oluşan bir grup koridora girdi ve Victoya'nın önderliğinde ona doğru ilerledi.

"Her birinize odalardaki Alfalarla konuşmak için zaman ayrılacak," diye söze başladı. "Bunların hepsi sizin tekrar görmek istediğiniz ve sizi görmek isteyen Alfalar. Onun hakkında bir karara varmak için, onu daha yakından tanımak istediğinize dair kendinizi yeterince rahat hissettiğinizde blokajlarınızı kaldırmanızı şiddetle tavsiye ederim. Bunun olabileceğinin farkındalar ve kendilerini kontrol etmeye çalışacaklar; ancak, sizin için her zaman olası bir risk olacaktır - gerçek eşleşmeyi belirlemenin tek yolu budur." Omegalar onu dikkatle dinleyerek başlarını salladılar. "Odalar küçük ve kapalı, sadece bir masa ve iki sandalye var," diye devam etti. "Kapıya en yakın siz olacaksınız, böylece istediğiniz zaman ayrılabilirsiniz. Eğer herhangi bir nedenle çıkamazsanız, bir yolunu bulun."

Sıkıntıda olduğunuzu bize bildirin; bağırın, çığlık atın, kapıyı vurun, ben de sizi dışarı çıkarayım."

Victoya diğer Omegalara hitaben, "Ben de sizi sihirli bir şekilde izliyor olacağım," dedi. "Herhangi bir sıkıntı belirtisi tespit edersem, size yardımcı olacağım."

Torin onun sesindeki otoriter tona şaşırmişti ama bu ona zamanının çoğunu bebeğiyle geçiren Cailyn'den çok Omegalar'dan sorumlu olduğunu hatırlattı.

Omegalara girecekleri odaları tahsis etti ve gergin bir kucaklaşma telaşının ve Victoya ile mırıldanarak konuşmanın ardından hepsi kendi odalarına gitti.

Birdenbire koridorda sadece Victoya ve o kaldı.

"Tehlike altındalarsa onlara sihirle nasıl yardım etmeyi düşünüyorsunuz?" Torin hemen sordu. "Daha önceki toplantımızda bu konu konuşulmamıştı."

Victoya kaşlarını çatı. "Eğer bloklarını kullanmayacaklarsa, başka bir tür büyülü korumaya ihtiyaçları var. Bu sorumluluğu benim üstlenmem mantıklı olur."

"Öyle," diye karşılık verdi Torin. "Ama bu konu benimle tartışılmadı. Bu toplantılarla ilgili aklınızdaki tüm planları ve eğer başarılı olacaklarsa bunları nasıl gerçekleştirmeyi düşündüğünüzü bilmek istiyorum."

Victoya'nın gözleri biraz büyüdü ve sonra başını eğerek selam verdi. "Özür dilerim Komutan. Bu benim adıma bir dikkatsizlikti. Sadece enerji sinyallerinde ciddi bir değişiklik olup olmadığını izlemek niyetindeyim. Müdahaleci bir şey değil, hiçbir büyü veya tılsım kullanılmayacak."

Torin başını salladı ve arkasını döndü ama kız sözünü bitirmemişti.

"Alfalar şiddete başvurursa onlara nasıl yardım etmeyi düşünüyorsunuz?" diye sordu.

Torin kaşları çatılmış bir halde ona döndü. "Ben müdahale edeceğim." Victoya ağırlığını ayaklarının üzerinde kaydırdı. "Peki sen... güvende mısın?"

Adamın iması karşısında kaşları daha da çatılınca, aceleyle devam etti. "Yeteneklerinizden şüphe etmiyorum Komutan. Ancak tekdüze Alfalar, başarılı bir savaşçı için bile son derece tehlikelidir."

Torin'in içindeki bir şey, onun başarılı bir savaşçı olduğunu söylemesiyle yumuşadı ama Torin'e duyduğu şüphe tedirgin ediciydi. "Alfalar, Omegalar Haze'ye girmedikçe kızgınlığa girmeyecektir. Bir Haze'ye girmeleri olası mı?"

Victoya bir an için düşünürken omuzlarını kaldırdı. "Anladığım kadarıyla, bir Omega'nın bir süre engellendikten sonra gerçek eşiyle karşılaşması halinde Haze'sine girmesi mümkün. En azından Cailyn'de böyle oldu."

"Bu durumda zaten müdahale etmeme gerek kalmayacak," diye sözlerini tamamladı Torin.

Victoya başıyla onayladı, ona gülümsedi ve sonra karşı duvarın yanında durmak üzere arkasını döndü.

Torin olduğu yerde kalakalmış, onun gülümsemesinin yarattığı duygunun tadını çıkarıyordu. Ondan sadece mutfakları ziyaret ettiği gecelerde gergin bir gülümseme görmüştü, kendinden emin bir gülümseme hiç görmemişti. Bu kadın hakkında daha fazla şey öğrenme dürtüsü güçlendi. Onun duvara yaslanışını, gözlerinin toplantıların yapıldığı kapılarda gezinişini izledi. Kendini arkasını dönmeye zorlayarak koridorda bir aşağı bir yukarı volta atmaya başladı, her kapının önünden geçerken acele etmiyordu. Victoya'ya her döndüğünde merakı daha da artıyor ve sorularına engel olamıyordu. Toplantıların bitmesine çok az bir süre kalmıştı ve artık buna fırsatı olmayacaktı. Drocco Victoya'yı soruşturamayacağını söylemişti ama bu onu sorgulayamayacağı anlamına gelmiyordu.

"Sarayın bu kısmına daha önce gelmiş miydin?" diye sordu, kadının yanından geçerken gözlerini kaçırarak.

"Hayır," dedi. "mahkumları tuttuğunuz yer, değil mi?"

Torin son kapıya ulaştı ve yavaşça dönerek gözlerini ona dikti. "Evet, burası ilgilendiğimiz kişileri sorguladığımız yer."

Başını salladı. "Daha önce bu bölgede bulunmam için bir neden olmamıştı," diye itiraf etti. "Ama nerede olduğunu biliyordum."

"Nasıl?" diye sordu neredeyse çok hızlı bir şekilde.

Omega aniden durdu. Bir nefes aldı, gözleri Torin'in gözlerindeydi ve gerginliği duruşunu bozmaya başlamıştı. O kadar küçük ve gergin görünüyordu ki Torin ona yaklaşmaktan kendini alamadı. Bir yanı onu rahatlatmak isterken, diğer yanı sırlarını öğrenmesini talep ediyordu. Torin yavaşlayarak kızın önünde durduğunda, kız nihayet konuştu.

"Bu sarayda her şeyin nerede olduğunu biliyorum Komutan."

"Nasıl?"

Bakışları değişmedi ama elleri kıpırdadı. "çalıştım."

Torin nedenini sorma isteğini bastırdı. "Yani tüm sarayın planını biliyorsun?"

Başını salladı. "Her iyi casus çevresine aşına olur."

"Ne zamandır casusluk yapıyorsun?"

Tavrı aniden değişti. Gözleri düştü ve sesi fısıltıya dönüştü. "Uzun sürmez."

"Ama uzunca bir süre buradaydın. Bunca zaman casusluk mu yaptın?" diye sordu, onu yakından izleyerek.

Başını kaldırdı, kaşları çatıldı. "Ne zaman geldiğimi nereden biliyorsun?"

Torin içten içe küfretti ve onun gözlerini tuttu. Onu ilk geldiğinde neredeyse hemen fark etmişti. Nasıl fark etmesin ki? Onu mutfakta görür görmez hakkında sorular sormuştu. "Seni fark ettim."

Kaşlarını çattı ve burnu hafifçe kırıştı. Hayatında gördüğü en şirin şeydi bu. "Ama ilk geldiğimde aylarca mutfakta çalıştım. Beni orada nasıl fark edebildiniz?"

Onun alanına doğru bir adım daha attı ve yumuşak kokusu onu sararken derin derin içine çekti. "Neden yapmayayım ki?" diye sordu, güçlü bir arzu bedenini titretirken sesi alçaldı.

Victoya başını kaldırıp ona baktı, gözleri yüzünde gezinirken kaşları çatılmıştı. Bir tutam çil burnunun köprüsüne yayılmış, pembe yanakları ve sarışın saçları yüzünü çerçevelemişti. Ona bakarken kirpikleri dalgalanıyordu ve gözlerinde adamın çok hoşuna giden yumuşak bir ifade belirmişti. Konuşmak için ağzını açtı ve Torin dilini o dolgun dudakların arasına sokmamak için kendini zor tuttu. "Ben..." diye kekeledi

Yavaşça öne doğru eğildi, vücutları arasındaki boşluğu kapattı, kokusu burnunda, gözleri ağzındaydı. Aniden kapılardan biri açıldı ve bir Omega dışarı çıktı. Onların zamanı sona ermişti.

Toplantılar sonraki birkaç gün boyunca sorunsuz bir şekilde devam etti ve Torin kendini toplantıları dört gözle beklerken buldu. Bütün gün görevlerini ve eğitimini tamamladı, aklının bir köşesinde akşam Victoya ile geçireceği o birkaç dakikanın olduğunu biliyordu. Elbette, kendisine asla izin vermedi

yine ona çok yaklaşmıştı. Kendi konumundaki bir adam için neredeyse uygunsuz davranmıştı. Bir Omega'yı rızası olmadan öpmeye çalışmak? Kabul edilemezdi. Alfaların bu şekilde davranması anlaşılabilirli ama Betalar için değil. Alfa davranışlarını istediklerini almak için bahane olarak kullanan Beta erkeklerinden biri olarak tanınırsa ona asla güvenilmezdi. Sorumlulukları vardı. Bunun olmasına izin veremezdi. Bir casus olmasına rağmen Victoya şimdiye kadar karşılaştığı en masum insanlardan biri gibi görünüyordu. Hiçbir Alfa'nın ona çok sert yaklaşmaması gerektiğini düşünüyordu ve o da bunu yapamazdı. Victoya'nın daha önce hiç bir erkekle birlikte olmamış olmasına şaşırmazdı, bu onu ilgilendirmezdi ama bir Alfa'nın ona karşı zorlayıcı olması fikrini hazmedemiyordu.

Alfa ve Omega toplantıları sırasında birlikte geçirdikleri zamanın en sevdiği yanı, ona bakmak dışında, tartışmaları ve konuşmalarıydı. Onlar konuşurken adam koridorda volta atıyor, kız ise tek bir noktada durup duvara yaslanıyordu. İkinci gece ona Omega Yerleşkesi'nde geçirdiği zamanı sordu ve kız kardeşlerine duyduğu bariz sevgiyi öğrendi. Onlardan öylesine hayranlık ve saygıyla bahsediyordu ki adam onun yetkinlik, beceri ve nezakete değer verdiğini anladı. Sonraki birkaç gece boyunca, yönetici çiftin İmparatorluk için birbiriyle çelişen planlarını tartıştılar; Victoya açıkça imparatoriçe ile aynı fikirdeyken, Torin imparatorun fikirlerini kararlılıkla destekliyordu. Tartışma biraz anlamsızdı, çünkü bu konularda gerçekten herhangi bir kararları yoktu, ama Torin Victoya'nın Omegaların yerleşkede öğrendikleri becerilerle Lox İmparatorluğu'na katkıda bulunmaları konusunda tutkulu olduğunu öğrendi. Onun inandığı bir şey hakkında bu kadar hararetle tartıştığını görmek heyecan vericiydi; Victoya'nın bu yönünü daha önce hiç görmemişti ve bunun onu daha da ilgi çekici kıldığını inkâr edemezdi.

Victoya ona Komutan olduğu dönemle ilgili sorular sordu ve Victoya onun sorularını cevaplamadığını hissettirmeden geçiştirecek kadar yetkin bir sorgucu olmasına rağmen, kendini ona açılacak kadar rahat hissetti. Ona gençken eğitim aldığı zamanlardan ve savaş eğitimini, disiplini ve düzeni seveceğini her zaman bildiğinden bahsetti. Ona Drocco'yu kardeşi olarak gördüğünü söyleyerek kendini şaşırttı - talepkar, bazen kontrol edilemez bir kardeş ama yine de bir kardeş. Çok sevinmişti, çünkü Cailyn'i kız kardeşi olarak görüyordu - dışa dönük, bazen risk alan bir kız kardeş - ama yine de bir kız kardeş.

Bundan sonra onunla daha derin bir bağ hissetti ama bu bir Komutan olarak öğrendiği her şeyle çelişiyordu. Bu Omega hakkında ona kişisel deneyimlerini ve düşüncelerini açacak kadar bilgi sahibi değildi ama yine de kendini buna mecbur hissediyordu.

Altıncı geceydi ki kapılardan biri aniden çarparak Victoya'nın sıçramasına neden oldu. Hemen kapıya doğru yöneldi ama Torin kolundan tutup onu durdurdu.

Omega'nın başının belada olabileceğini anlatmaya çalışırken, "Dinle," diye ısrar etti.

İkisi de sustu ve kapıya vurulan ritmik darbelerin ötesinden gelen hırıltıların, inlemelerin ve etin ete çarpmasının daha sessiz sesleri koridoru doldurdu. Victoya dönüp ona baktı, ağzı şaşkınlıktan açık kalmıştı.

"Görünüşe göre gerçek bir eşleşme var," dedi Torin ona alaycı bir ifadeyle.

"Oh," diye nefes aldı. Uzun bir süre kapıya baktı ve sonra aniden Torin'in onu izlediğini fark eder gibi oldu. "Bir sorun var sandım," dedi, Torin'in gözlerinden kaçarken teni koyu bir gül rengine dönmüştü.

Torin başını salladı ve onu serbest bıraktı ama yapması gerektiğini bildiği gibi uzaklaşmadı. Kadının utancı çekici olmakla kalmıyor, bir anda rahatsız edici bir düşünceye kapılıyordu. "Ne zaman o kapılardan birinin ardında olacaksın?" diye sordu, sesine gizleyemediği bir hırıltı girmişti.

Victoya, daha şiddetli çarpan kapıya tekrar baktı. "Olmayacağım," diye mırıldandı.

"Ne demek istiyorsun?"

"Bir Alfa'yla eşleştirilmeyeceğim," dedi, hâlâ Alfa'dan kaçınarak.

Gözl

er. "Neden olmasın?"

"Olmak istemiyorum."

Torin onun duruşunu görünce kaşlarını çattı. Gergin ve sertti ama Onun yakınlığı yüzünden değil. Bir konuda gergin ya da rahatsızdı. "Sen bir Omega'sın. Neden bir Alfa istemeyesin ki? İncinmekten mi korkuyorsun?"

"Hayır, öyle değil."

"O halde nedir?" Torin sorusunun kulağa bir talep gibi geldiğinin farkındaydı ama elinde değildi. Sadece varlığıyla bile içini dışına çıkaran Omega, Torin'i istemediğini söylüyordu.

bir Alfa. Nedenini bilmesi gerekiyordu. Ve bu fikir karşısında neden sinirlerinde hafif bir sevincin dans ettiğini de bilmesi gerekiyordu.

"Ben gerçek bir Omega değilim," dedi sessizce.

Torin, "Ne olmuş yani? Lox'taki Alfaların çoğu gerçek değil," dedi. "Bu yine de gerçek bir eş bulamayacakları anlamına gelmiyor."

"Asla bir Alfa ile çiftleşmeyeceğim," dedi kararlılıkla. "Sadece olmayacağımı biliyorum. Omegaların hepsinin Alfalarla eşleştirilmesi gerektiğine inandığınızı biliyorum ama ben buna inanmıyorum. Bu konunun peşini bırakırsanız çok memnun olurum Komutan." Kapıya vurulan gümbürtülerin hızı ve şiddeti artarken ve kapının ardındaki çiftin sesleri kreşendoya yükselirken dönüp duvara yaslanmak üzere geri döndü.

Torin Victoya'yı dikkatle izledi, onun Alfalara karşı tuhaf tavrı merakını daha da artırmıştı ama konuya nasıl yaklaşacağına karar veremeden diğer kapılardan biri açıldı ve dışarı çıkan Omega sırtarak Victoya'ya baktı ve kıkırdayarak gürültülü kapıyı işaret etti. Zamanları dolmuştu.

Ertesi gün Torin öğle yemeğini Victoya'yı işe alan baş kahyayı arayarak geçirdi ve onu sarayın diğer tarafında buldu. Ne yazık ki kadın Victoya'yı nasıl işe aldığını tam olarak hatırlamakta güçlük çekiyordu ve bu da Torin'in sinirlerini bozuyordu.

"Sanırım Ashens Meydanı'nda iş arayan hizmetçilerden biriydi," dedi kâhya düşünceli bir ifadeyle. "Ya da Ashens'taki servislerden birinden tavsiye edilmiş olabilir."

"?" Torin dişlerini sıkarak sordu.

Kâhya başını tavana kaldırıp derin düşüncelere dalarken gözlerini kıstı ve kollarındaki parşömen yığınını kaydırды. "Sanırım Ashens Meydanı'ndan geldi," dedi sonunda. "Saraya dönene kadar onunla bireysel olarak konuştuğumu hatırlamıyorum."

"Belirli bir rol istedi mi?"

Kâhya başını salladı. "Mutfakta ihtiyaç duyduğumuz özel becerilere sahipti. Hiçbir şey istemesine gerek yoktu, başka bir görev de verilmezdi."

Mutfaklar saraydaki birkaç kanadın merkezinde yer alıyordu. Drocco'nun uğrak yeri olan sarayın ana bölgelerine erişmeyi hedefleyen bir casus için mükemmel bir yerdi. "Peki gerçekten de yetenekleri var mıydı?" Torin sordu.

"Bilmiyorum," dedi görevli özür dileyerek. "Kalmasının uygun olacağını garanti edecek bir tür amiri . İçinde bulunduğu grup hakkında aldığım raporlar iyiydi ve onu çalışırken gördüğümde gayet iyi görünüyordu." Durakladı. "Yanlış bir şey mi var?"

Torin aniden, "Amirine söyle, onun altında çalıştığı süreyle ilgili ayrıntılı bir rapor hazırlasın," dedi.

Baş kâhya şaşkınlıkla homurdandı. "Ama o sadece bir bulaşıkçı hizmetçisiydi, Komutan. Ne tür bir ayrıntı olduğundan emin değilim-"

"Hatırlayabildiği kadarıyla," diye araya girdi Torin. "Acil bir durum yok... ama onun zamanının tam bir resmini istiyorum."

Kâhyanın yanından ayrıldığında öğleden sonraki eğitim seansına geç kalmıştı ama en azından biraz ilerleme kaydetmişti. Bu kızda görüldüğünden daha fazlası vardı ve ne kaçırdığını bilmek istiyordu.

O akşam, Torin bir grup Alfayla birlikte geldiğinde Omega'lar çoktan koridordaydı ve bu talihsiz bir durumdu çünkü Roclan da onunla birlikteydi. Torin onları hemen odalarına yerleştirmeye başladı ama Roclan doğruca Victoya'ya gitmeyi kendine görev edindi.

Torin, Roclan'ın Victoya'yı bir kez daha duvara yasladığını görünce göğsünü tırmalayan vahşilikle savaştı. Her bir çifti eşleştirmeyi çabucak bitirdi, ona dik dik bakmamaya çalışıyor ama kendini durduramıyordu.

Çiftler odalarına yönelir yönelmez, "Roclan!" diye bağırdı. "Omega'nız bekliyor."

Alfa Victoya'dan uzaklaştı, dönerken gözleri Victoya'nın üzerindeydi.

Roclan saygıyla, "Sizinle daha sonra görüşmek istediğim bir sonraki Omega hakkında konuşmak istiyorum Komutan," dedi.

Torin'in içinden Victoya'yla asla yalnız kalamayacağını söyleyerek adama kükremek geldi ama sadece başını salladı ve kendisine ayrılan odayı işaret etti.

Kapı kapandığında, hâlâ duvara yaslanmış olan Victoya'ya doğru yöneldi. "İyi misin?"

Victoya bir nefes aldı ve başını salladı ama bir şey söylemedi. Toplantıların ilk gününde olduğu kadar yakın olana kadar kendisine yaptığı uyarıları görmezden gelerek yaklaştı.

"Victoya?" Kızın hafifçe titrediğini fark edince neredeyse küfredecekti. "İyi misin?"

Bir nefes daha alırken gözlerini kırpıştırarak ona baktı. "Neden bu kadar Büyü

k "Alfalar mı?" Torin sordu. "Onlar . Ben mü?"

Bundan hoşlanmamana şaşırdım."

"Beni kafese kapatmasından hoşlanmıyorum," diye mırıldandı Victoya. "Sanki beni tamamen çevreliyor gibi."

Torin de aynı şeyi yaptığını fark ederek hemen geri adım attı ama Torin ona başını salladı. "Öyle hissetmiyorsun," dedi hemen. "Ayrıca bana bir şey söylüyordu..."

Torin tekrar ona yaklaşırken kaşlarını çattı. "Ne gibi?"

Bu kez kızarması boynuna kadar inen koyu bir kızılıktaydı. "Tekrar etmemeyi tercih ederim Komutan."

Torin boğazından bu kadar vahşi bir hırıltı çıkabileceğini hiç düşünmemişti. "Ondan seni rahat bırakmasını isteyeceğim," dedi karanlık bir sesle, ama şu anda hissettiklerine bakılırsa Roclan'dan bir şey istemeyecek, ölüm cezası karşılığında bunu talep edecekti. "Ama görünüşe göre o odalardan birinde seninle vakit geçirmek istiyor."

Kadının yüz ifadesinden süzülen dehşet, içinde kabarmakla tehdit eden çiğ öfkeyi tatmin etti. "Hayır," diye itiraz etti. "Beni zorlayamaz. Eşleştirmek istemiyorum."

Torin onu yakından inceledi. "Peki ya o senin gerçek eşinse?"

"Olmadığını biliyorum," diye ısrar etti.

"Ama ," diye Torin. "Emin olana kadar seni takip etmeye devam edecek."

"Söylemem yeterli değil mi?" "Hayır."

Victoya içini çekti ve sırtını duvara yasladı. "Beni yalnız bırakmasını istiyorum," diye mırıldandı. "Hepsinin beni yalnız bırakmasını istiyorum."

"Başka Alfalar sana yaklaştı mı?" Torin sertçe sordu. Torin'i dehşete düşüren bir şekilde, kız başını salladı.

Olabildiğince hareketsiz durdu ve kendini hepsinin ismini istememeye zorladı. Ne bekliyordu ki? Daha bulaşıkçıyken bile dikkatini çekmiş, şaşırtıcı derecede yakışıklı bir Omega'ydı. Elbette diğer Alfalar onu fark edecekti. İmparatoriçe'nin asistanı olarak, İmparatoriçe'nin kendisi dışında en görünür Omega oydu. Ama bu mantık, Alfaları arayıp bulma ve onları parçalara ayırma isteğini yardımcı olmuyordu.

"Etkinlikte beni takip ettiğiniz için teşekkür ederim." Sesi yumuşaktı, neredeyse bir fısıltı gibiydi ve adam ölümcül düşüncelerinden sıyrılıp onun söylediklerine dikkat kesildi. Başı eğikti, yüzünü saklıyordu ama ses tonu mutsuzdu. "Belli ki sen orada olmasaydın, benim için zor olurdu."

"Bana bak," dedi usulca.

Başını kaldırdı, o sıcak açık kahverengi gözlerini onunkilerle buluşturdu ve her şey bir anda oldu. Dünya düzeldi, duyguları yatıştı ve onu ondan başka ilgilendiren hiçbir şey kalmadı. Ve kadın mutsuzdu.

Bir elini kaldırdı ve başparmağını kızın yumuşak yanağında gezdirdi. "Her zaman başımızın üstünde yerin var."

Gözlerini kapadı ve içini çekerek yüzünü Torin'in eline doğru eğdi. Torin'in kalbi onun dokunuşunu kabul etmesiyle yükseldi ve ona yaklaştı, öngörülemeyen duygularının tehlikesinin tamamen farkındaydı ama kendini durduramıyordu. "Keşke her zaman yanımda olabilsen," diye nefes aldı.

Torin uzun ilk kez şaşırdı. "Öyle mi?"

Victoya'nın gözleri irkilerek açıldı ve endişeyle sırttı. "Sizinle konuşmak düşündüğümünden çok daha kolaymış Komutan." Gülümsemesi biraz duraksadı. "Omegalar potansiyel eşleşmeleri konusunda çok heyecanlıydı ve Cailyn de Naya ile meşguldü..." Gözleri yeniden ona odaklandı. "Bu süre zarfındaki konuşmalarımızdan keyif aldım."

"Ben de öyle Victoya," dedi, sesindeki arzunun çakıllı tonuna engel olamayarak. Kadının kokusu bir kez daha burnuna doluyordu ve vücudu onunkinden sadece birkaç santim uzaktaydı.

"Akşamlarımızı iple çekiyorum," diye fısıldayarak itiraf etti.

Adam onun yüzünü kucakladı, tenini okşadı. "Ben de öyle."

Tereddüt etti. "Neden beni takip ettiniz? Etkinlikte mi?"

"Kazara tekrar saldırıya uğramadığınızdan emin olmak için."

"Ve bu senin için önemli miydi?"

Torin, içinde kıvranan yeni garip duyguları kabullenerek o masum gözlere baktı. "Etkinliğin bir parçası olmadığını söylemiştin, taciz edilmeni istemedim."

Yavaşça başını salladı ama bakışlarındaki bir şey ona tam olarak inanmadığını gösteriyordu. Bu da adamın hoşuna gitmemişti. "Başka bir şey olduğunu mu düşündün?"

Uzun bir süre sessiz kaldı ve sonra, "Neden burada bulaşıkçı olarak bulunduğumla çok ilgilendiniz..." dedi.

Torin onun kokusunu derin derin içine çekti. "Ve hala öyleyim."

Hayal kırıklığı gözlerine yansıdı ve gözlerini indirdi. "Beni araştırmayı mı planlıyorsun?"

Torin elini bıraktı. "Merak ettiğimi kabul ediyorum Victoya. Seninle ilgili pek çok şeyi merak ediyorum. Bu bilgiyi vermeye istekli misiniz?"

Bir nefes aldı ve gözlerini kaldırdı. "Gözetleme için burada olduğumu söyleyebilirim."

"Cailyn gibi mi?"

Başını iki yana salladı. "Cailyn gibi değil. O bilgi almak için buradaydı, ben izlemek ve öğrenmek için buradaydım ve..."

Kadın devam etmeyince, adam yavaşça başını salladı. "Affedildin. Zulüm korkusu olmadan bana anlatabilirsin."

Başını salladı ve aniden içine kapandı, omuzları kamburlaştı ve başı öne eğildi. "Bu konuda konuşmak istemiyorum Komutan."

Aralarındaki samimi an bir anda buharlaştı ve Torin bu konuyu kapatmadığı için içten içe lanet okudu. Kızın kendisine güvenmesini istiyordu ama onu garip bir duruma sokmuştu. O Lox'un komutanıydı ve o da bir casustu. Elbette kendini rahatsız hissedecekti ama yine de onun yanında böyle hissetmesini hiç istememişti.

Koridor boyunca göz gezdirdi, aniden aklına bir fikir geldi. "Ya senin için her zaman orada olabilseydim?" diye sordu.

Ona doğru baktı. "Ne demek istiyorsun?"

"Ya seni her zaman koruyabilseydim?" diye sordu. "Ya diğer Alfaların seni yalnız bırakmasını sağlayabilseydim?"

Dudaklarını büzdü. "Bunu çok isterim."

Torin, "Eğer istemiyorsan kalıcı olmak zorunda değil," dedi, aksi takdirde mücadele edeceğini bilse de. "Ama bana yakın olmanı gerektiriyor ve-" Birdenbire ne yaptığını merak ederek durakladı.

"Sana yakın olmayı seviyorum," diye mırıldandı.

Sevinç tüm gücüyle geri döndü ama beynini çalışmaya zorlamaya çalıştı. "Victoya, istemediğine emin misin-"

"Ben bir Alfa istemiyorum," dedi kararlı bir şekilde.

Arkalarında kapılardan biri açıldı ve onun arkasına bakarken gözlerine umutsuz bir bakış girdi. "Çok eminim Komutan," diye fısıldadı. "Lütfen beni koruyun, eğer yapabilirsiniz."

Bu sözlerle birlikte Torin'in tüm iradesi yok oldu. Ona doğru uzandı, kolunu beline doladı ve onu kendine doğru çekerek alçaldı ve ağzını onunkine bastırdı.

Şaşkınlıkla kıpırdamadan durdu, boğazından küçük bir ses çıktı ama hemen ardından adamın kollarında gevşedi ve adam onu duvara doğru iterek yavaş ve sabit bir şekilde öptü. Kızın ağzı onun için açıldı ve adam dudaklarını ısırıp yaladıktan sonra dilini dudaklarının arasına daldırdı ve ağzını kızinkine kilitledi. İçindeki coşku baş döndürücü bir hazza dönüştü ve tatlı kokusu ona karşı neredeyse aklını yitirmesine neden olacak bir arzu uyandırdı. Ağır bir şekilde nefes alarak onu öptü ve parmakları saçlarının arasından geçerken inledi ve uyarılmışlığının belli olacağını bilerek tüm vücudunu onunkine bastırdı. Öpüşmeleri derin, uzun ve durgundu ve Torin ellerini onun vücudunun her yerinde gezdirirken, daha fazlası için yükselen çaresizlikte mutlu bir ıstırapın keskin kenarını buldu.

Zaman durmuştu. Ve o anlarda Torin, derinlerde bir yerlerde eksik olduğunu hiç fark etmediği bir şeyi deneyimledi; huzuru.

Sonunda zorlukla nefes alarak uzaklaştı. Drocco'nun Cailyn'e karşı hissettiği şey bu muydu? Eğer Torin'in hissettiği bütünlüğün yarısını bile hissediyorsa, o zaman Drocco'nun neden çoğu zaman onun için aptal gibi davrandığını gerçekten anlayabilirdi.

Victoya şaşkınlıkla ona baktı. O kadar muhteşemdi ki. Burnunun ucunu öptü, onu korumasını istediği için minnettardı. Zaten bunu yapmaktan kendini alıkoyabileceğinden de emin değildi. Birden nerede olduklarını hatırladı.

Kafasını kaldırdığında koridorun bir ucunda bekleyen Alfalar ve Omegaların başarısız bir şekilde onlara bakmamaya çalıştıklarını gördü. Omegalar birbirlerine bilmiş bilmiş bakıyor, Alfalar ise meraklı ve şaşkın görünüyordu. Roclan hariç. Duruşundan son derece sinirli olduğu anlaşılıyordu ama Torin'le göz göze gelmiyordu.

"Bu ne anlama geliyor?" Victoya fısıldayarak adamın dikkatini tekrar ona çekti.

"Bu, herkesin seni eşim olarak kabul ettiğimi düşüneceği anlamına geliyor," diye karşılık verdi, sesi alçaktı. "Gitmeliyiz. Her zaman daha fazla konuşabiliriz"

yarın."

Victoya düşünceli bir şekilde başını salladı. "Yarın toplantı yok."

Torin kaşlarını çattı. Yarın programda izinli bir gündü. "Evet, bu doğru." Ona bakarken durakladı. "Yine de seni görebilir miyim?"

Gülümsemesi adamın sikine doğru bir sarsıntı gönderdi. "Tabii ki."

Vücudunu onunkinden ayırmak istemiyordu ama onu duvara da sabitleyemezdi. "Her zamanki saatte burada buluşalım."

Victoya başını salladı ve adam elinde olmadan onu tekrar öptü. Geri çekildiğinde, "Yarın öğlen benim olduğumu ilan edeceğim Victoya. Ondan sonra sana yaklaşan herhangi bir Alfa bana hesap vermek zorunda kalacak."

Kızın kaşları kalktı ama yüzüne yayılan geniş gülümseme adamın tüm kontrolünü kaybetmesine neden oldu. Onu kollarına alıp odasına götürmek ve dünyaya gözlerini kapamak için yanıp tutuşuyordu.

"Teşekkür ederim Komutan."

Ve birdenbire bunu neden yaptığını hatırladı. Kız gerçekten onun değildi, bunu sadece onu korumak için yapıyordu. İsteksizce onu serbest bıraktı ve koridorda diğer Omega'lara doğru dengesiz bir şekilde ilerlemesini izledi.

[OceanofPDF.com](https://oceanofpdf.com)

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

VİKTOYA

"Biliyordum!" Diantha ciyakladı. "Senden hoşlandığını biliyordum."

Victoya zamanlama parşömenini yanına bırakırken içini çekti. Omegalar'a sarayın kendi kanadına geri döndükleri yolculuk boyunca seslerini alçaltmalarını tembihlemişti ama artık özel toplantı odalarında olduklarına göre bunu yapmaları için bir neden yoktu. Ayrıca, diğer Omegaların çoğu olanları merak ediyordu. Ve Diantha'nın çenesi düşüktü.

"Toplantıların ilk gecesinden itibaren, odadan çıktığımda seni yutmak üzereymiş gibi görünüyordu!" diye sevinçle haykırdı.

"Nasıl bir şeydi?" Lailie sordu, sesi biraz hülyalı çıkıyordu. "Hoşuna gitti mi?"

"Oh, çok hoşuna gitti," diye kıkırdadı Hayara. "Bundan zevk almaması mümkün değildi."

Victoya kızardı. Torin'i öpmenin hayatının en güzel anlarından biri olduğunu inkâr edemezdi. Son derece erotikti ve içinin ve dışının her parçasına dokunmuştu. Vücudunun bazı bölgelerinde daha önce hiç yaşamadığı şeyler hissetmişti ve Torin onu duvara doğru itmesine ve ona sahip olmak istemesine dokunmasına rağmen çok nazik davranmıştı. Sonrasında doğru düzgün yürüyememişti bile - o kadar sersemlemişti ki... ve o kadar ıslaktı ki.

Koridorda bulunmayan Maelyna kaşlarını çattı. "Eşleştirilmek istemediğini sanıyordum?"

"İstemiyorum," dedi Victoya kararlılıkla. "Bir Alfa ile eşleştirilmek istemiyorum."

"Ama bir Beta senin için iyi mi?" Maelyna burnunu kırıstırarak şöyle dedi.

Lailie ona, "O sıradan bir Beta değil," diye çıkıştı. "O Komutan Torin. Onu savaşırken gördün mü? Onu diğer savaşçıları idare ederken ya da imparatorla birlikte Topraklar'da gördün mü? O pratikte bir Alfa."

"Ve daha yakışıklı," diye yaptı Diantha.

Biraz daha yaşlı bir casus olan Taherah, Victoya'nın koluna bir el bastırdı. "Çok tatlı bir çiftsiniz," diye sırttı. "Sizin adınıza çok mutluyum."

Victoya ne söyleyeceğinden emin değildi. Torin onu kendisininmiş gibi sahiplenerek korumayı kabul etmişti ama bu onu gerçekten sevdiği anlamına gelmiyordu. Ne de olsa kendisine bir iyilik yapması için ona yalvarmıştı. Bir Alfa ile eşleştirilmek istememesi konusunda özellikle endişeli görünüyordu. Belki de yeniden düşünmesi için ona zaman tanıyordu. Ama içinde derinlerde bir şey, onun kendisinden hoşlandığı gibi kendisinden de hoşlandığını söylüyordu. Onu kollarına alış şekli, ona bakışı, onu öpüşündeki özen ve ona kendisinin olduğunu söylediğinde gözlerindeki bakış. Her şey bunun, sırf ondan istediği için onu korumasından daha öte bir şey olduğunu haykırıyordu. "Teşekkür ederim," dedi tereddütle. "Ama bence hepiniz bunu olduğundan daha büyük bir olay haline getiriyorsunuz. Jalara ve Temmon gibi değil, kapıyı neredeyse parçaladılar."

Odadaki tüm Omegalar güldü. Bu organize eşleşmenin başlangıcından bu yana Alfalar ve Omegalar arasındaki ilk gerçek eşleşmenin fark edilmesi herkes için gerçek bir heyecan olmuştu. Omega Jalara nihayet eşyalarını toplamak için kendi kanadına döndüğünde çok utanmıştı ama aynı zamanda tek bir an bile pişmanlık duymadığına da kararlıydı. Diğer Omegalar onunla acımasızca dalga geçtiler ve artık onlarla birlikte olmadığından sevgiyle söz ettiler ama sonuçta onun adına memnun oldular.

Taherah, "Ama sen her zaman eş olmak istemediğini söyledin," diye . "Fikrini değiştirdiğine çok sevindim. Anneler bizim sevgisiz ya da bir erkeğin bakımı olmadan bir hayat sürmemize karar , bu yüzden bunu reddetmek özgürlüğümüzü reddetmek gibi görünüyor. Alfa olsun ya da olmasın, eğer ondan hoşlanıyorsan buna değer."

Victoya minnettar bir ifadeyle ona gülümsedi. "Teşekkür ederim, Taherah." Taherah onun kolunu sıktı ve diğerleri tarafından daha fazla sorgulanması için yanından ayrıldı.

Ertesi gün, öğle yemeği sırasında Lailie aceleyle odaya girdi ve doğruca Victoya'nın yanına gitti. "Eşinin bir rakibi var," diye nefes nefese bağırdı. "Gel ve gör."

Victoya ona baktı ve neden bahsettiğini anlayamadı.

",," diye ısrar etti, Victoya'nın kollarından tutup onu yukarı çekti. "Eğer kaybederse, senin üzerindeki hak iddiasını da kaybeder."

"Ne?" Victoya oturduğu yerden sendeleyerek kalkarken şaşkınlıkla sordu.

"Komutan Torin," dedi kız sinirlenerek. "Seni eş olarak alma iddiası konusunda ona meydan okundu. Şu anda kavga ediyorlar."

Diğer Omegalar şaşkınlık ve heyecanla haykırıp ayağa fırlayınca Victoya'nın kalbi ağzına fırladı. "Kim? Onunla kim dövüşüyor?" diye sormayı başardı.

Lailie Victoya'yı odanın diğer ucuna sürüklerken omuz silktili. "Onu tanıyamadım."

Victoya'nın midesinde dalgalanan rahatsız edici bulantı, eğitim alanına doğru attığı her adımda tüm vücuduna yayılıyordu. Torin onun için kavga ediyordu ve bu onun suçuuydu. Onun korumasını istemişti ve şimdi potansiyel olarak zarar görebilirdi. Antrenman sahasını görebilecekleri balkona ulaştıklarında ve rakibin Roclan olduğunu gördüklerinde Victoya titriyordu.

İki adam çoktan başlamıştı ve hipnotik ama acımasız bir hareketle ilerleyip geri çekilirken zeminde akıcı bir şekilde hareket ediyorlardı. Torin neredeyse Alfa kadar uzundu ama onun kadar geniş ve ağır değildi. Yine de silahlarını çıkarıp, kesip, saplarken kasları dalgalanıyordu. İkisi arasında en becerikli olanın o olduğu açıktı; ayakları üzerinde daha sağlam duruyordu ve etki yaratmak için fazla hareket etmesine gerek yok gibiydi. Roclan ise silahlarını tüm ağırlığıyla savuruyor, indirmeyi başardığı her darbeyi son derece güçlü kılıyordu. Onlar dövüşürken kendini gergin tuttu. Roclan'ın bıçağı Torin'in kolunu zırhının arasından kestiğinde haykırdı ama Torin irkilmedi bile. Sonunda, saatler gibi gelen bir sürenin ardından Torin, Roclan'ı yere devirdi.

Omegalar tezahürat yaptı ve heyecanla gevezelik etti ama Victoya sadece Torin'e baktı, içinden sızan gerginlik yerini sonunda bittiği için büyük bir rahatlamaya bıraktı. Torin balkona baktı ve Victoya'nın tüm vücudunda bir gerginlik parıltısı belirdi, ama sonra dönüp etrafta durup onu izleyen diğer Alfalara baktı. Onlarla konuştu ama kız ne dediğini duyamayacak kadar uzaktaydı. Arkasına bakmadan alanı terk etti.

Torin gelene kadar yatak odasının önünde uzun bir bekleyiş oldu. Victoya onu gördüğünde ne söyleyeceğini merak ederek sinirle ellerini ovuşturdu. Pişman ? Onu sahiplendiğine pişman olacak mıydı? Birlikte geçirdikleri akşamlar boyunca kesinlikle daha da yakınlaşmışlardı ve Victoya onun arkadaşlığından en az kendisi kadar hoşlandığına inanıyordu. Aslında onunla birlikte olmayı seviyordu. Onun yanında kendini rahat hissedeceğini hiç düşünmemişti ama kendini duvara yasladığı sürece onun ne kadar sakar olabileceğini görme ihtimali çok azdı ve sadece onunla konuşmaya odaklanabiliyordu. Harika bir dinleyiciydi ve tartışmaları onun düşüncelerini anlamasını sağlıyordu; son derece zeki bir adamdı ve bu hoşuna gidiyordu. Sırf kendisine yaklaşan Alfalardan rahatsızlık duyduğu için ondan kendisini riske atmasını istememeliydi - ondan bunu üstlenmesini istememeliydi. Savaşta çok fazla zarar görmemiş olmasını umarak derin bir iç çekti.

Sonunda koridorun sonundan ayak sesleri duyuldu ve komutan koridora döndü. Onu görür görmez dondu kaldı, yüzünde şaşkınlık vardı.

Ona doğru koştu. "İyi misin? , değil mi?" Ona dokunmaya gitti ve aniden durdu. Ne yapıyordu ki? Ona rastgele dokunamazdı!

Ama adam hemen kollarını ona doladı ve onu öperken kaldırdı. Endişesi rahatlama ve arzuya dönüşürken onu öptü ve kollarını onun boynuna dolayarak kendini ona olabildiğince yaklaştırdı.

"Senin için çok endişelendim," dedi adam onu yere bırakır bırakmaz. "Sizi savaşçılarından herhangi biriyle kavga ettirmek istememiştim Komutan. Benim için bunu yapmanı istediğimde incinmeni istememiştim."

"Teklif ettim," dedi, sesi güzelce boğuklaşmıştı ve gözleri arzu doluydu. "Bunların hiçbiri senin suçun değil. Bu yüzden mi buradasın?"

Başını salladı, birden onu bulduğu için kendini aptal gibi hissetti. "Tedavi olacağını sanıyordum," dedi endişeyle sargılı kolunu göstererek. "O darbelerden bazılarını gördüm. Onları iyi karşılamışsın ama acı verici olmalılar."

Adamın kaşlarını çatıldığını görünce şaşırıldı.

"İzlemiyor olman gerekirdi. Bu savaş senin gözlerin için değildi."

Ona alaycı bir şekilde gülümsedi. "Omegaların bunu öğrenmemesini bekleyemezsin. Birçoğu bunun çok romantik olduğunu düşünüyor. Bence bunun yerine senin onları sahiplenmeni dilerlerdi."

Torin yüzünü, burunları birbirine değene kadar ona doğru eğdi. "Onları görmüyorum bile. Sadece seni görüyorum."

Victoya'nın midesindeki baygınlık o kadar derindi ki dizlerinin bağı çözüldü. Ona nasıl cevap vereceği konusunda hiçbir fikri yoktu; ağzı kurudu ve zihni bomboş kaldı. Onun muhteşem gri gözlerine bakarken birden gerçeği fark etti. Bir Alfa'yla birlikte olmak istemiyordu ama Torin'le birlikte olmak istiyordu. Eğilip dudaklarını Torin'in dudaklarına bastırdı ve Torin de onu öylesine aç bir şekilde öptü ki, ona olan ihtiyacından hiç şüphesi kalmadı... ve içinde baş döndürücü bir mutluluk filizlendi.

Öpücüğünün gücü onu yatak odasının kapısına çarpana kadar geriye doğru itti ve hâlâ onu kapıya doğru iterek daha fazlasını almaya çalışıyordu. Ağzına girdiğinde her siniri keyifleniyor, onu titreyen, inleyen bir karmaşaya indirgiyordu. Meme uçları onun dokunuşuna ihtiyaç duyuyor ve ağzının içinde her inlediğinde klitorisini titriyordu. Kokusu çok güzeldi, tadı harikaydı ve onu hissetmek her yerini karıncalandırıyordu. Daha fazlasına ihtiyacı vardı.

"Torin," diye inledi.

Adamdan derin bir inilti çıktı ve eli kadının tuniğinin eteklerine indi. Öpüşmelerine ara verdi ve ağzını onun kulağına götürdü. "Adımı söyleme şekline bayılıyorum Victoya," diye mırıldandı eli kadının iç bacaklarına doğru kayarken.

Her zaman onunkini söyleme şeklini sevmiştir, ama bunu ona söylemek için bile zar zor konuşabiliyordu. Parmakları külotuna girip amını okşamaya başladığında tek yapabildiği inlemektir.

"Hayatımda gördüğüm en güzel kadınsın," diye mırıldandı hışımla. "En güzel bedene ve zihne sahipsin." Parmakları kadının klitorisini okşayana kadar daha da derine indi.

Victoya ayakta durma yeteneğini kaybetmişti, ama adam bir kolunu beline dolayarak onu ayakta tuttu.

"Kokuna bayılıyorum. Ve sesini... En harika sesleri çıkarıyorsun Victoya." Ona bakarken sesindeki merak notası onu daha da zayıflatmıştı.

Parmakları tıngırdamaya devam ederken Victoya söylediği başka hiçbir şeye konsantre olamıyordu. Victoya'yı saran mutluluk dolu telaşın şiddeti arttı ve Victoya'yı tekrar öptüğünde, onu alıp götüren yüksekliklere tırmandı.

Ciğerlerinden nefes alamıyordu. Ağzı, tuniğinin içinden geçen meme uçlarından birinin üzerine kapandı ve onu ağzının içinde yuvarladığında, tüm vücudunda bir his patladı. Çırpınan uzuvları ya da coşku çığlıkları üzerinde hiçbir kontrolü yoktu.

Kadın nefes nefese kalıp ürperdiğinde, orgazmı azalırken, Torin yavaşça çekildi ve alnını onunkine bastırdı, gri gözleri sadece bakarken hüzünlüydü.

Ona bakarken, birden ona dokunmadığını bile fark etti. Ona da kendini iyi hissettirmek istiyordu ama nereden başlayacaktı ? Deneyimsizliğinden utanarak gözlerini kaçırdı.

Torin kaskatı kesildi ve sonra hızla onu kucağına alıp odasına girdi. Kollarını Torin'in boynuna dolayarak, onu çok tahrik eden o muhteşem kokuyu içine çekti ve onun kendisini taşımasının ne kadar normal olduğuna hayret etti.

"Özür dilerim Victoya," dedi kararlı bir şekilde, onu yatağa yatırıp yanına uzanırken.

Victoya'nın yüzü düştü, hayal kırıklığı ilişkilerinin gelişmesinden duyduğu harika sevinci kovmakla tehdit ediyordu. "Bunu yapmak istememiş miydin?"

"Bunu kesinlikle yapmak istemiştin," dedi, sesinde daha önce hiç duymadığı bir gürlleme vardı ve bu da vücudunu ateşledi. "Ama seni rahatsız etmek istememiştin -özellikle de koridorda."

Ona gergin bir gülümseme verdi. "Beni rahatsız etmedin. Sanırım koridorda kimse yoktu. Ve... inanılmazdı Komutan." "Torin," diye düzeltti, kolları onun etrafında sıkılaştı ve onu Ta ki kadın onun altına girene kadar. Tuniğinin düğmelerini açmaya başladı. "Bana durmamı söyle, Victoya." Gri gözleri onunkileri tuttu, tutkulu ve ciddiye. "Sana dokunmayı bırakmamı söyle."

Bir nefes aldı, bakışları kilitli kaldı. "Bunu neden yapayım ki?" diye fısıldadı.

Gözlerindeki bakış çok güzel bir şekilde vahşileşti ve onu tekrar öptü, bu sefer tuniğini yırtarcasına sert ve tüketici bir şekilde.

Victoya, adamın ellerinin ve ağzının onun her santimini sahiplendiğini hissedince iç çekti; kalçalarını sıkıyor, boynunu yalıyor, karnını ısıyor ve kıcını pençeliyordu. Adamın ne zaman soyunduğuna dair hiçbir fikri yoktu ama adamın pürüzsüz, dolgun teni onunkine değdiğinde inledi. Adam onu tekrar öperken eli

Bacaklarının arasına geri döndü, ama bu sefer parmakları içine daldı ve içinde tatlı bir acı patladı.

Torin, kız ağzında soluk soluğa kaldığında inledi ve parmaklarını içine sokup çıkararak, sağlıklı düşünebilseydi kızın utanacağı ıslak, ritmik bir gıcırtı yarattı. Ama tek düşünebildiği daha fazlasını istediği idi. Bacaklarını olabildiğince açtı ve adamın alt dudağını emerken parmaklarını kamburlaştırdı.

Torin, koridorda kadının içinden zevkli ürpertiler geçiren o hırıltıyla homurdandı. Bacaklarının arasına geçti ve kayganlaşmış girişine yerleşmeden önce sikinin ucuyla klitorisini okşadı. Ucu girdap gibi dönerek kadının daha fazlası için istekli bir şekilde kalçalarını eğmesine neden oldu. Daha neye ihtiyacı olduğundan emin değildi - daha önce hiç seks yapmamıştı ama Torin toplantıların ilk gecesinde onu neredeyse öptüğünden beri, içinde onu isteyen bir şey uyandırmıştı. Ve bu istek gittikçe güçleniyordu, ta ki şimdi ona sahip olmasını talep edene kadar. Torin usulca içine girerken bakışlarını ondan ayırmadı.

Victoya haykırdı ve sırtını kamburlaştırdı ama adam onu tamamen doldurana kadar durmadı, siki tamamen içine oturdu, onu geniş ve derin bir şekilde gerdi. Sonra ellerini saçlarında gezdiriyor, onu öpüyor, iyi olacağını ve onun için ne kadar güzel olduğunu mırıldanıyordu. Yıldızlar, bunu söylemesi ne kadar da hoşuna gidiyordu. Ellerini onun kollarında gezdirdi ve adını fısıldadı. Ve sonra adam ona sert ve kaba bir şekilde sokuldu.

Adam tekrar tekrar içine girerken Victoya şehvetli bir çılgınlık seline kapıldı. Bu kadar derinden doldurulmanın yoğunluğu, tenindeki sıcak nefesi ve odayı dolduran birleşmelerinin kokusuyla eğildi, büküldü ve kıvrandı. Torin'in boğazından çıkan hırıltılı nefesler, ona karşı davranışının giderek sertleşmesi gibi onu çok tahrik ediyordu. Torin ona sertçe vurdu, meme ucunu ısırırken onu yatağa sabitledi ve içinden bir atış zingisi gönderdi. Onu sarsan doruk noktası birdenbire ortaya çıkmış gibi görünüyordu ama Beta'sının hissinden başka hiçbir şeye anlam veremeyinceye kadar tüm varlığını sarsmıştı.

O aşağı indiğinde, adam sırt üstü dönmüş ve onu üstüne çekiyordu. Kendini dik tutmak için ellerini adamın göğsüne koydu ama adam kalçalarını tutup alttan içine pompalamaya başlayınca birden kendini mahcup hissetti. Adamın arzu dolu gri gözleri kızın göğüsleri ve yüzü arasında geziniyordu ama kızın üstte ne yaptığına dair hiçbir fikri yoktu.

Göğsüne yatmak için öne doğru eğildi ama adam başının arkasından tutup onu geri çekti.

"Seni görmek istiyorum," dedi.

Victoya ne yaptığını bilmediğini söylemenin bir yolunu bulmak için ağzını açtı - muhtemelen daha deneyimli kadınlara alışkındı - ama tek bir kelime bile edemedi, başını arkaya ve yana çekti, kalçasındaki diğer eli onu daha sert ve daha hızlı bir şekilde ona doğru eğerken sırtını eğmesine neden oldu. Bu pozisyonla ilgili bir şey -sıkıca tutulmak ve bu kadar derine eğilmek- çok iyi hissettirdi. Kalçalarını onun üzerine bastırarak çiftleşmelerinin gücünü ve hızını artırdı ve aniden onun sikinde bir ritim buldu. Bu kez doruk noktası yavaşça yükseldi, kalçalarının o inanılmaz uzunluğa her ağır düşüşüyle içinde kabardı. Onu yakaladı, en yüksek yüksekliğin lezzetli bir zirvesine kaldırdı ve sonra tüm vücudunu istila ederek onun içinden kükredi.

Victoya kendini Torin'in göğsüne yığılmış halde buldu, Torin sikini onun içine sokarken inliyordu.

Victoya'nın nefes alış veriş yavaşlayınca kollarıyla onu sardı ve kendi nefes alış veriş sakinleşirken dudaklarını Victoya'nın alnına sürterek ona sarıldı. Victoya kendini hiç bu kadar rahat hissetmemişti. Adam elini Victoya'nın sırtında gezdirirken sessizlik içinde uzandılar.

"Bunun geçici olmasını istemiyorum."

Victoya başını yukarı kaldırdı. "Ne demek istiyorsun?"

Torin ona bakarak, "Seni korumak için sahiplendim," dedi. "Ama ben seni istiyorum Victoya. Bu benim için sıradan bir şey değil. Keşke gerçekten arkadaş ol. Bunu istememem gerektiğini biliyorum..." Başını ondan kaldırdı ve nefes verdi.

Ona gülümsedi, çok mutlu ve rahatlamıştı. "Yapabiliriz," diye fısıldadı.

Torin ona yakından baktı, gözleri yüzünde gezindi. "Her ne kadar bunu istesem de, bunun asla gerçekleşebileceğini sanmıyorum. Ne kadar uzun süre birlikte olursak olalım, her zaman gerçek eşini bulma potansiyelin var ve seni bırakmak zorunda kalabilirim." Kolları onun etrafında daha da sıkıldı. "İstemeyecek olsam bile. Bunun beni mahvetmesinden korkuyorum."

Victoya düşünceli bir şekilde dudağını çiğnedi. Onun gerçek durumu hakkında hiçbir fikri yoktu ve gerçek bir eşi olduğundan bahsedip durmasının nedeni de buydu. "Eğer durum böyle olmasaydı buna açık olur muydun?"

Torin nefes verdi, kolları Victoya'nın etrafında sıkılaştı. "Asla benden istediğin şey olamam Victoya. Bir Alfa'nın Omega'sı için yapması doğal olan her şey hakkında hiçbir bilgim yok. Sen Pus'a girdiğinde, isteyeceğin kişi ben olmayacağım. Senin için tatmin edici olmayacağım. Şu anda bu durumdan memnun olabilirsin ama gerçek eşinle tanıştığında ne kaçırdığını anlayacaksın."

Victoya kararlılıkla başını salladı. "Bu doğru değil." Ona her şeyi açıklamak, istediği kişinin olduğunu ve başka kimse olamayacağını anlamasını sağlamak için içinde bir çaresizlik yükseldi ama kendini tuttu. Bunun yerine, kaslarını hâlâ içinde olan sert sokin üzerine bastırdı ve içindeki tüm hassas noktalara masaj yaptı. "Hâlâ sertleşmişsin."

Sertçe nefes aldı ve sonra inledi. "Evet, bu benim için alışılmadık bir durum," mırıldandı, "ama bir Alfa düğümüyle aynı şey değil."

Victoya neredeyse ona bir düğümün olmasını umursamadığını ve hâlâ içinde olmanın ne kadar iyi hissettirdiğini söyleyecekti ama direndi. Ona inanmayacaktı. Eğer onunla birlikte olmanın bir yolunu bulacaksa ona her şeyi anlatmak zorundaydı. Ve artık onunla birlikte olması gerektiğini biliyordu. Cailyn'in Drocco'nun ona hissettirdiklerini anlattığına benzer bir şey hissetmesini sağlayan tek kişi oydu. Ama bir şey söylemeden önce tavsiyeye ihtiyacı vardı.

"Bütün bunları kaçırdığıma inanamıyorum," diye kaşlarını çatı Cailyn Naya'yı emzirirken. "Neden bana söylemedin?" diye çıkıştı Victoya'ya. "Bir haftadan uzun süredir bu toplantıları yapıyorsun ve Torin'den neredeyse hiç bahsetmedin!"

Victoya, Cailyn'in asabiyeti karşısında sırtmasını bastırdı. "Geçen hafta neredeyse hiç uyumadın, Cailyn. Gerçek toplantılar dışında hiçbir şey hakkında konuşacak vaktimiz olmadı."

"Umurumda değil," diye açıkladı Cailyn. "Torin'le aranızda olup biten her şeyi bilmek istiyorum. En senden hoşlandığını söyleyen bendim!" Öfkelendi ve Naya'yı dikkatle diğer göğsüne götürdü. "Senin için *savaşığına* inanamıyorum!" dedi inanamayarak, bebek yerleştikten sonra. "Ben senin kardeşimim, önce benim bilgi almam gerekir."

"Aslında ben de bu yüzden buradayım," diye iç geçirdi Victoya. "Biraz tavsiyeye ihtiyacım var."

Cailyn gülümsedi ve sandalyesinde daha dik oturdu. "Anlat bana."

Victoya bir nefes aldı. "Daha önce Torin'i baştan çıkarmak ve Lox hakkında bilgi edinmek için buraya geldiğimi biliyorsun. Onun benden haberdar olmasını sağlamak için Anneler dinamiğime bir şey yaptılar."

Cailyn'in yüzündeki gülümseme kayboldu. "Ne demek istiyorsun? Dinamiğine nasıl bir şey yapabildiler?"

"Dinamik yara izlerinden bahsettiğimi hatırlıyor musun?"

Cailyn düşünceli düşünceli gözlerini indirdi. "Seni ona ayarlamak için..." dedi yavaşça, sarayda ilk karşılaştıklarında yaptıkları konuşmanın bir kısmını tekrarlayarak. Şaşırmış bir halde başını kaldırdı. "Yani yara izleri gerçekten de dinamiğini mi?"

Victoya başını salladı ve Cailyn'in yüz ifadesinin dehşete dönüşmesini izledi.

"Anneler ne halt ettiklerini sanıyorlardı?" Cailyn öfkelenildi. "Birinin dinamiklerine nasıl müdahale edebilirler? Sana bunu yapmalarına nasıl izin verirsin Victoya?"

Victoya sesindeki öfke karşısında irkildi. "Üst düzey bir görevdi," diye açıkladı. "Sadece gerçekten deneyimli casusların alabileceği türden bir görevdi. Ve ben bunun geri döndürülebilir olduğunu düşünmüştüm."

Cailyn'in gözleri da büyüdü. "Yani öyle değil mi? Yara izleri kalıcı mı?"

Victoya başını sallarken, Cailyn'in ağzından çıkan küfürler dizisi karşısında irkildi

Dışarı.

Sakinleşmesi biraz zaman aldı. O hakkında söylenip durdu Anneler ve onları kurtardıklarını iddia etmelerine rağmen Omegalar'a nasıl bu kadar az ilgi gösterdikleri. "Yaptıkları bazı şeyleri anlayabiliyorum," dedi Cailyn zorla, Naya'yı göğsünde sallayarak uyuturken sesi kısıktı. "Ama bu kabul edilemez."

Victoya hiçbir şey söylemeden sefilce başını salladı. Cailyn yerleşkedeyken Anneler hakkındaki gerçeği öğrenmeye hevesli olmasının ve eline geçen ilk fırsatta Cailyn'le birlikte oradan ayrılmasının tek nedeni buydu. Hem kendisine hem de Cailyn'e karşı davranışlarından dolayı onlar tarafından öylesine ihanete uğramış hissetmişti ki, onlara bakmaya ya da hayatı boyunca kendisine yalan söylenen yerleşkede kalmaya bile dayanamıyordu. Cailyn'e katılmak yeni bir başlangıç yapmasına yardımcı olmalıydı ama bunun yerine etrafı sarılmıştı

Alfalar Omega'ları, Omega'lar da Alfaları istiyordu. Bu sadece yaptıklarının bir hatırlatıcısıydı.

Sonunda Cailyn sakinleşti. Sandalyeden kalktı ve Naya'yı beşiğine yatırdı. "Bana bu dinamik yara izlerinin tam olarak ne olduğunu, ne işe yaradıklarını ve neden önemli olduklarını anlat," dedi sandalyesine geri dönerken sert bir şekilde. "Ve prosedürün tam olarak ne olduğunu bilmek istiyorum."

Victoya yavaşça, Annelerin bunu tam olarak nasıl ifade ettiğini hatırlamaya çalışarak, "Yara izleri dinamik liflerimdeki yırtılmaların sonucu," dedi. "Beni bir Omega yapan eşsiz enerjinin bir kısmını alıp götürüyor, böylece Alfalar tarafından tespit edilemez hale geldim."

"Yani bu enerjik düzeyde gerçekleşen bir şey," dedi Cailyn yavaşça, anlamaya çalışarak. "Yeteneğiniz bundan etkileniyor mu?"

"Hayır. Normal şekilde büyü yapabiliyorum. Anneler büyüü etkileme yeteneğinin bozulmadığını söylediler."

Cailyn uzun bir süre düşündü. "Peki Alfaların kokunuzu almasından başka özel olarak neyiniz elinizden alındı?"

Victoya omuz silkti. "Emin değilim. Kendimi farklı hissetmiyorum. Bir hafta boyunca her gün bir iksir içmek zorunda kaldım ve sonra Anneler birlikte çalışarak Çorak Topraklar'dan büyü toplayıp bana yönlendirdiler. Tenime değişirmiş gibi hissetmedim ama içimde hissedebiliyordum." İcini parçalayan çorak toprak büyüünün anısıyla bedeni istemsizce ürperdi. "Ve çok kötü acıttı-" Victoya, Cailyn'in gözlerindeki yaşları görünce aniden durdu. "Sadece birkaç hafta acıdı," dedi aceleyle. "Bana her gün en kötü acıyı dindiren iyileştirici iksirler verdiler."

Ancak sözleri kız kardeşinin gözyaşlarının akmasını engelleyemedi. "Ben orada olsaydım bunlar hiç yaşanmazdı," dedi Cailyn, hıçkırıklara boğulmak üzereyken. "Yaptıkları şey affedilemez."

Victoya sessizce, "Bunun geri döndürülemez olduğunu öğrenene kadar ben de öyle düşünmüyordum," dedi. "Ta senin Drocco'yla yaşadıklarını öğrenene ve eğer gerçek bir eşim varsa, onun artık beni içgüdüsel düzeyde bile tanıyamayacağını fark edene kadar."

Cailyn gözlerini sildi ve tiksintiyle başını salladı. "Anneler, biz oradayken bana bundan bahsetmediğin için şanslı," dedi karanlık bir sesle. "Ama geri döndüğümde..."

Victoya onu rahatlatmaya çalışarak, "Şu anda bu konuda iyiyim," dedi. "Ama Torin'i, benim için endişelenmesine gerek olmadığına ikna etmem gerekiyor."

gerçek bir eş ya da başka bir Alfa'nın benimle gerçekten ilgilenmesi hakkında."

Cailyn kaşlarını çattı. "Ama seninle ilgilenen başka Alfalar olduğunu söylediğini sanıyordum?"

Victoya, "Evet ama bence daha çok merak ve heves var," diye itiraf etti. "Bir Omega'ya sahip olmak istiyorlar ve en çok gördükleri kişi benim. Belki de Drocco'ya da yakın olabilmek için İmparatoriçe'ye yakın bir Omega'ya sahip olmak istiyorlardır. Bilmiyorum." Omuz silkti. "Ama bu içgüdüsel değil, o kadarını söyleyebilirim." Düşünceli bir şekilde kaşlarını çattı. "Aslında Torin'e karşı içgüdüsel hissediyorum."

"Nasıl yani?"

"Onun yanında kendimi..." Victoya doğru kelimeyi bulmaya çalıştı ama bulamadı. Komutan, adını bile koyamadığı duyguları ve hisleri ortaya çıkarmıştı. Sanki bedeni ve zihni onunla her yönden bağlantı kurmak istiyordu, buna ihtiyacı vardı. "Onunla ilgili her şeyi seviyorum," dedi sonunda. "Kokusu bile bana çok güzel geliyor, şimdiye kadar bana yaklaşan tüm Alfa'lardan daha çok."

Cailyn uzun bir süre düşünerek dudağını ısırıldı. "Başlangıçta bana yara izlerinin seni ona ayarlamak için olduğunu söylemiştin. Ona nasıl uyumlandın ve hissettiğinin bu olmadığını nereden biliyorsun?"

"Anneler yara izlerinin onu bana çekmeye yardımcı olacağını çünkü artık bloklarımı kullanmayacağımı söylediler," dedi yavaşça. "Ama Torin'in yara izleri sayesinde bana nasıl çekileceğini tam olarak bilmiyorum. Annelerin bana olan tepkisini etkilemek için ona erişimleri yoktu; yemeğine ya da içeceğine bir şey koymamı istemediler. Ama değiştirmek ya da yapmak istedikleri her neyse, işe yaradığından emin değilim çünkü daha önce bana hiç yaklaşmamıştı. Şu anda onunla konuşma şansına sahip olmamın tek nedeni toplantılar için birlikte çalışıyor olmamız."

"Ama mutfakta sizi fark ettiğini söylemişsiniz."

Victoya başını salladı, içini yavaş yavaş bir korku kapladı. Ya hissettiği her şey dinamik yara izlerinden kaynaklanıyorsa? Asla bir Alfa'yla birlikte olamayacağını bilmek bir şeydi ama ya Torin için hissettiği her şey gerçek değilse? Ya Torin'in hissettiğini sandığı her şey de gerçek değilse?

"Eğer ona karşı hissettiklerimin hepsi yara izleri yüzünden ise...." Nasıl devam edeceğini bilmiyordu. Bu fikir gerçek bir eşe sahip olmamaktan daha üzücüydü.

Cailyn'in sıcak elleri onun yanına oturmak için hareket ettiğinde kızın ellerinin üzerine kapandı. "Bence Annelerle konuşmanız gerekiyor. Bunu yapabilecek tek kişiler onlar."

sana tam olarak neler olduğunu söyleyeceğim."

"İstemiyorum," diye fısıldadı. İçindeki her şey, bırakın onlarla konuşmayı, Anneleri tekrar görme fikrini bile reddediyordu.

"Biliyorum," dedi Cailyn onun ellerini sıkarak. "Ama Torin bu işe karışmamış olsa bile, ne olduğunu tam olarak bilmelisin ki hayatını en iyi şekilde yaşayabilesin. Eğer istersen ben de gelirim."

Victoya bir nefes aldı ve başını salladı. Cailyn'in bir kez daha ona yardım etmek için devreye girmesine izin veremezdi. "Hayır. Onları kendi başıma görmem gerek."

OceanofPDF.com

DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

TORIN

"Affedersiniz Komutan, beni mi görmek istediniz?"

Torin masasından başını kaldırdı. Orta yaşlı bir adam ofisinin kapısında durmuş, elinde bir şapka tutuyordu. Torin ona boş boş baktıktan sonra adamın mutfaktan gelmiş gibi görüldüğünü fark etti.

"Toya hakkında benimle görüşmek istemişsiniz?" dedi adam tereddütle ofise girerek.

Torin adama artık ona ihtiyacı olmadığını söylemek için elini kaldırdı ama adam ona fırsat vermeden tekrar konuştu.

"Mutfakta çalıştığı zamanla ilgili bulabildiğim her şeyi getirmemi söylemiştiniz?" Adam odaya doğru birkaç adım daha attı ve bir tomar parşömeni havaya kaldırdı. "Programlarını getirdim. Onun dönemine ait belgelenmiş tek şey bu."

Torin uzun bir süre tereddüt etti. Victoya'nın daha önce neden burada olduğunu artık gerçekten önemseydiğinden emin değildi. Tek istediği onu kendine saklamaktı ve bunun gerçekleşeceğinin hiçbir garantisi yoktu. Ama eğer bilgi zaten mevcutsa, öğrenmenin bir zararı yoktu. Eninde sonunda ona söylemeyecek değildi ya, o da bilgileri gözden geçirebilirdi.

Adama içeri girmesini işaret etti ve parşömeni ondan aldı. "Olağandışı bir şey var mı?"

Adam başını salladı. "Hayır, tüm görevlerini iyi bir standartta tamamladı ve diğer hizmetkârların çoğu onu gerçekten sevdi. Garip olan tek şey, şatoda oldukça farklı alanlarda çalışmayı talep etmesiydi."

"Bu neden garip?"

"Çoğu hizmetçi aynı rotaya bağlı kalmayı sever, hepsi bu. Sarayın her yerinde çalışmayı seviyor gibiydi ve bazen çok sıra dışı zamanlarda diğer hizmetlilerle vardiyalarını değiştiriyordu. Ama iyi bir işçiydi, onu severdik."

Torin başını salladı. "Teşekkür . Görevlerinize dönebilirsiniz."

Adam giderken Torin parşömenleri masasının üzerine yaydı ve üzerlerine baktı. Hizmetkârların vardiya çizelgesini ve vardiyaların ne zaman değiştiğini gösteriyordu. Hiçbir şey yerinde görünmüyordu, ama onları rulo yapmak üzereyken bir şey gözüne çarptı. Victoya üç hafta boyunca her gün aynı programa uymuştu. Aynı bölgede kalmasını sağlamak için diğer hizmetlilerle vardiyalarını değiştirmişti. Tarihleri incelediğinde, Lox savaşçılarının Batı Toprakları'na gitmeye hazırlanmak için önemli bir eğitimden geçtikleri zaman olduğunu fark etti. Drocco bu süre zarfında sarayda bulunmamıştı - Cailyn'in ailesini ziyaret ediyordu - bu yüzden onu izliyor ya da gözlüyor olamazdı. Orduyla ilgileniyor muydu?

Masasına oturdu ve parşömeni daha yakından inceledi ve bunu yaparken bir desen ortaya çıktı.

Onu saran hayal kırıklığı, hissedebileceğine hiç inanmadığı kadar güçlüydü. Sandalyesinde arkasına yaslandı, Victoya'nın incelediği şeyin olası tek sonucu karşısında neredeyse inançsızlıktan uyuşmuştu. Neden ona söylememişti? Daha ne saklıyordu?

Eşi olarak kabul etmeyi düşündüğü kadının, her ikisinin de ne olduğuna dair tüm makul mantığa rağmen, birlikte yaşadıkları her şeyi etkili bir şekilde yok edebilecek bir şeyi ondan sakladığı fikrine öfkesi hızla yükseldi. Aniden ayağa kalktı. Kadının sarayda ne halt ettiğini derhal öğrenmesi gerekiyordu.

"Torin!" Victoya'nın sesindeki sevinç göğsünü yaktı.

Torin yatak odasının kapısını kapattı ve yavaşça ortaya doğru yürüdü. Köşedeki masada oturmuş, yazı malzemelerini toplarken gözleri ona bakarken parlıyordu. Ona karşı hissettiği tüm duyguları midesinin derinliklerine itti ve onları uzaklaştırdı. Ona yardımcı olmayacaklardı.

"Burada olmana çok sevindim." Bir nefes aldı. "Omega'yı ziyaret etmem gerek-"

"Daha önce sarayda ne yapıyordun Victoya?"

Dondu kaldı ve sonra şaşkınlıkla ona baktı. "Ne?"

"Bilmek istiyorum," dedi ona yaklaşırken, "sarayda ne yapıyordun. Görevinin tam şartlarını."

Oturduğu yerde kıpırdandı, gözleri onunkilerden ayrıldı. "Size bu konuda konuşmak istemediğimi söyledim. Affedildiğimi söylediniz-"

"Ne dediğim umurumda değil," diye bağırdı.

Sıçradı ve masanın kenarını kavradı, gözleri büyüdü.

"Bunun senin affedilmenle hiçbir ilgisi yok. Bunun benim eşim olmanla ve kaledeki amacın hakkında bana yalan söylemenle ilgisi var."

"Sana hiç yalan söylemedim," diye itiraz etti.

"Hayır," diye ısırarak ona doğru yürüdü. "Cevap vermeyi reddediyorsun." Kadının kolundan tuttu ve onu sandalyesinden çekti. "Şimdi cevap ver bana. Burada ne işin vardı?"

Victoya dudaklarını birbirine bastırdı, gözlerinde çok net olan korkunun arasında güç buluyor gibiydi. "Eğer kızgınsan, zaten biliyorsun."

"Bana görevinizin tam olarak ne olduğunu söylemenizi istiyorum, böylece aldatmacanızla ilgili herhangi bir karışıklık olmayacak," diye hırladı.

Omega şaşırtıcı bir şekilde başını salladı ve Torin aniden öfkeleni. Kızın boynunu tutup ve kız gevşerken belinden yakaladı. Kızın iniltisi Torin'in aletinin zıplamasına neden oldu ve onu yatağa taşıyıp yatırdı.

Elleri adamın kolunda kıvranıyordu ama adamın boynundaki elini çekmeye çalışmıyordu. Aslında, inlerken elini okşuyordu.

Torin onun tuniğinin önündeki düğmeleri çözdü ve elini içeri sokarak göğsünü sıktı. "Söyle bana," dedi.

"Gözetleme için buradaydım," diye nefes aldı.

Torin onun boynunu okşayarak tuniğinin diğer düğmelerini çözdü ve vücudunu ona gösterecek şekilde açtı. "Peki neyi inceliyordun?"

Kaşları çatıldı ve gözlerinde yaşlar oluşurken başını salladı.

Torin onun itaatsizliği karşısında homurdandı ve elini külotunun içine soktu. Kızın çoktan ıslanmış olmasına şaşırmamıştı. Neden olduğu hakkında hiçbir fikri olmasa da kaya gibi sertleşmişti; bu Omega'yla ilgili bir şey onu tamamen mantıksız davranmaya itiyordu. Diğer eli göğüs ucunu yakalamak için göğsünden aşağı inerken klitorisine masaj yaptı. Nefes nefese kaldı ve elini karşılamak için kalçalarını yukarı döndürdü. Elinde olmadan başını eğip kızın göğüs ucunu yaladı ve emdi.

kokusu odayı doldururken meme ucunu okşadı. "Neyi inceliyordun Victoya?"

Derin bir nefes aldı ama gözlerini kırıştırdı ve başını kaldırıp adamın gözleriyle buluştu. "Sana söyleyemem."

Torin hayal kırıklığı içinde homurdandı ve külotunu bedeninden sıyırdı. Torin onu birbirinden ayırırken inledi ve onu deliliğe sürüklemekte asla başarısız olmayan o güzel, lezzetli kokuyu içine çekmek için alçaldı. Onun narin, ıslak kıvrımlarını yaladı ve emdi, klitorisine ziyafet çekti ve tadının tadını çıkardı. Şimdiye kadar ağzına aldığı en lezzetli şeydi ve onu öpmek üzere olduğu o ilk andan beri takdir ettiği kokunun şimdi dilinde, boğazında ve yüzünün her yerinde olmasından duyduğu memnuniyetle inledi.

Bacakları titrediğinde ve sırtı kavislendiğinde, kalçalarını sallayıp çığlık atarken klitorisine ritmini sabit tuttu. Kızın ağzından dökülen şeyin kendi adı olduğunu fark ettiğinde neredeyse boşalıyordu.

Kadın nefes nefese bacaklarını açarken, adam ayağa kalktı, gözleri onun vücudundaydı, açıktı ve onun için olgunlaşmıştı. "Sana son bir şans vereceğim," dedi, pantolonunun kemerini çözerken sesi alçaktı. "Şimdi bana neyi incelediğini söyle."

Victoya dirseklerinin üzerinde doğruldu, gözleri arzuyla parlayan adamın bakışlarını tuttu. Ona cevap vermek yerine, davet edercesine dizlerini biraz daha araladı.

Torin onun kalçalarını kavradı, yatağın kenarına sürükledi ve kalçalarının iç kısmına sert bir tokat attı.

Zıpladı ve şaşkınlıkla bağırdı, ama güzelliğinden kaygan bir sıvı sızdı. yarı

k. "Terbiyeli ol," diye bağırdı. "Beni ayartmaya çalışmayı bırak."

Ama gözlerindeki o bakış hala ona ne söylediğini söylemeyeceğini söylüyordu.

bilmek istiyordu ve buna tahammül edemiyordu.

Onu tekrar tekrar tokatladı, iç bacaklarındaki küçük yağ cepleri sıcak bir pembeye dönüşene kadar bacaklarını değiştirdi. Kahretsin, çok etkileyiciydi. Harika gözleri kocaman açıldı ve inledi, bacaklarını onun için açık tutarken titriyordu ve amı harika bir şekilde parlıyordu.

Sonra kızın bir tokat attı ve ıslak şaplaqla sarsıldı. Kadın haykırdı ama adamın umurunda değildi. Kaygan amına tekrar vurdu ve

tekrar ve kısa süre sonra eli ondan akan kayganlıkla bulaştı. Kız çok tahrik olmuştu ve adam da öyle.

Torin kendine ona boyun eğmeyeceğini söylüyordu ama kokusu ona işkence ediyordu. Vücudunun onun ilgisine ihtiyacı vardı ve her şey ona bunu vermesi için onu çağırıyordu ama ona bir cevap vermeyerek kaçmasına izin veremezdi. Kalçasını sertçe kavradı. "Bana şimdi söyleyeceksin!" diye bağırdı.

"Kim?"

Başını kaldırdı, gözleri ihtiyaçla parlıyor ve göğüsleri kabarıyordu. Torin onun dolgun ağzını izledi; ihtiyacı olan tek şey o dudaklardan çıkacak bir cevaptı.

"O sendin," dedi.

Kendine engel olamayarak, sert bir hamleyle kızın içine daldı.

Kadının etrafındaki hissi aklındaki tüm düşünceleri kovaladı. Var olan tek şey onun kaygan gerginliği, kollarının üzerinde gezinen elleri, kulaklarını dolduran çığlıkları ve her tarafını saran kokusuydu. Öfkeli, sert bir ritimle içine girip çıkıyor, tüm vücudunu titreten muhteşem zevkle inliyordu. Karnını sıktı ve ellerini göğsünün üzerinde gezdirirken sevimli meme uçlarıyla oynadı. Alçaldı ve bir meme ucuna yapıştı, vücudu kalçalarının gücüyle zıplarken sertçe emdi. İnlemeleri ve çığlıkları çok hoştu. Tam da olması gerektiği gibi davranıyor, her yerine erişmesine izin veriyor, kendini ona teslim ediyor, daha fazlası için yalvarıyor, söyleneni yapıyor ve onun adını çağırıyordu. Parmakları saçlarının arasından geçtiğinde, adam onu sert ve iddialı bir şekilde öptü. Kalçaları onu ağır bir şekilde döverken kendini onun üzerine bıraktı.

Kadının orgazmı o güne kadar tanık olduğu en güzel şeydi. Tüm vücudunu ele geçirmiş, onu titretmiş, çığlık attırmış ve kasılmasına neden olmuştu, koordinasyonsuz ve vahşi. Bundan sonra yardım edemedi ama içine fişkırttı, kendi güçlü orgazmı azalınca kadar ileri geri sertçe itti.

Kollarını onun boynuna doladı ve bacaklarını beline doladı, onu daha önce yaptığı gibi yakınında ve içinde tuttu. Ama yavaş yavaş kendine geldi. Ne halt etmişti? Ona saraydaki davranışları hakkında soru sormaya gelmişti ve sonunda ona boyun eğdirmek için onu becerdi. Bu, asla incitmeyeceğini söylediği kadındı, ama o... Onun üzerine çıktı ve onu dikkatle inceledi.

Uykuluydu ve

memnun, yüzünü kendi yüzüne çevirdiğinde ona gülümsüyordu. "Bu inanılmazdı," diye mırıldandı.

"Yaralandın mı?" diye sordu.

Başını salladı ve sonra onu üzerine çekmeye çalıştı, ama o direndi.

"Beni izlemek için buradaydın," diye onayladı.

Ayıldı, yüzündeki ifade düzeldi. Sonra başını salladı.

Torin göğsüne saplanan ihanet bıçağını görmezden gelmeye çalıştı. Bunu zaten biliyordu. Onun saraydaki programı kendi rutinine mükemmel bir şekilde uyuyordu. "Neden? Ne yapman gerekiyordu?"

Victoya uzun bir süre dudaklarını birbirine bastırdı ve sonra cevabını o kadar sessizce fısıldadı ki neredeyse duymayacaktı, ama duyduğunda göğsündeki ihanet soğudu. "Seni baştan çıkarmak."

Kadının sözlerindeki dehşet yavaşça içine sızdı. Victoya gibi masum birini birini baştan çıkarmak için göndermek mi? Omega Anneleri ne düşünüyordu acaba? Sonra içinde bulundukları durumu fark etti; Victoya onun içindeydi. Onu sikmesi için çağırmıştı ve o da bunu yapmıştı. Buna uymak onun için çok kolay olmuştu, aslında ona asla karşı koyamamıştı.

"Üzerimde büyü kullandın mı?" diye sordu, sesi gergindi.

Victoya kaşlarını çatı. "Ne zaman?"

"İstedığın zaman," diye bağırdı. "Beni baştan çıkarmak için herhangi bir şekilde büyü kullandın mı? Beni sürekli seni düşünmeye zorlamak için? Seni görmek için gecenin her saatinde mutfaklara gelmemi sağlamak için? Seni korumak için mi?"

Gözleri arasında gidip gelirken ağzı açık bir şekilde ona baktı.

Vereceği her cevabın yalan olacağına şüphe yoktu.

Tiksintiyle ondan uzaklaştı ve yataktan geri çekildi. Kadın yuvarlandı ve kollarıyla çıplaklığını örtmeye çalışarak doğrulup oturdu.

"Bekle," diye başladı. "Düşündüğün gibi değil-"

"Düşündüğüm şey, senin beni kandırarak kendine aşık eden bir fahişe olduğun," diye tükürdü ona. "Ve görevin bitmiş olsa da, yine de yardım edemedin ama tamamladın." Kıyafetlerini kaptı. "Söyle bana. Seni takip eden Alfalardan herhangi birini de siktin mi? Roclan bu yüzden mi sana sahip çıkılmasına bu kadar kızmıştı?"

Şok Victoya'nın yüzüne çarptı ve gözleri yaşlarla doldu ama Torin onun numaralarına kanmanın ötesindeydi.

"Onlara bir kez daha müsait olduğumu söyleyeceğimden emin olabilirsin," diye ona çıkıştı. "Belli ki kendini düşündüğümden çok daha iyi koruyabiliyorsun."

Yanıt beklemeden odadan çıktı.

Drocco hışımla Torin'in ofisine girdi. "Sana bir Omega seçmeni söylediğimde," diye öfkeleni, "kararın eşimle geçireceğim zamanı engellemesin diye söylememiştim."

Torin kendini . "Sen neden , Drocco?"

"Eşim son birkaç günü senin seçtiğin eşle geçirdi çünkü onu üzdün," diye tersledi Drocco. "Bunu düzeltmen gerek."

"Korkarım yapamam," dedi Torin sakince. " isterseniz yeni bir eş alabilirim."

Drocco kaşlarını çatı. "Şimdiden mi? Neden?"

Torin kalemını yere bıraktı, Victoya tarafından ne kadar derinden kandırıldığını anlatmak istemiyordu ama onu yargılamayacak tek kişinin Drocco olacağını biliyordu. Drocco'ya olanları anlattı ve bitirdiğinde Drocco masasının diğer tarafında düşünceli bir şekilde oturuyordu.

"Eğer onu affedeceksek," dedi Drocco bir anlık sessizliğin ardından, "geçmişteki görevini ona karşı kullanamazsınız."

"Üzerimde büyü kullandı," diye vurguladı Torin. "Ve onu sorgulamaya gittiğimde davranış şeklim..." Başını iki yana salladı. "Bahse girerim üzerimde büyü kullanmaya devam ediyordur."

Drocco başını salladı. "Hayır, bu kulağa normal geliyor."

"Normal mi?" Torin'in kaşları kalktı. "Ne zaman söyleneni , onu elimden geldiğince kabaca becerene kadar uygunsuz bir şekilde idare ettim."

Drocco sertçe başını salladı. "Alfalar Omegalarını bu şekilde disipline etme eğilimindedir."

Torin şaşkınlıkla gözlerini kırptırdı ve başını yavaşça salladı. "Eminim Alfalar Omegalarını hareket bile edemeyecek hale gelene kadar boğmazlar."

Drocco, "Boyunlarının etrafındaki basınç rahatlamalarına neden oluyor," diye doğruladı. "Bu onlar için zevkli ve onları sakinleştiriyor."

Torin'in ağız bir karış açık kaldı, içinden bir şok geçti. "Normalde yaptığınız şey bu mu?"

Drocco masanın üzerinde öne doğru eğildi ve merakla Torin'e baktı. "Nasıl oldu da içgüdüsel olarak böyle davrandın? Bunu daha önce de yaptın mı?"

"Hayır," dedi Torin şaşkınlıkla. "Delirdiğimi sandım." Aklına bir şey geldiğinde nefes aldı. "Bu onun büyü kullandığına dair daha fazla kanıt. Normalde bu şekilde davranmazdım. Hiçbir Beta bunların yarısını bile yapmayı bilmez."

Drocco düşünceli bir ifadeyle, "Belki de bazıları öyle," dedi. "Ama eğer öğrenmek istiyorsanız, bu öğrenebileceğimiz bir şey. Records Keep'te bilgi olacaktır."

"Hayır," dedi Torin kararlılıkla. "Fark etmez, artık ona sahip çıkamam. Affedilmiş olabilir ama artık ona asla güvenemem."

Drocco içini çekti ve sandalyesinde arkasına yaslandı. "Ben de bir keresinde Cailyn hakkında böyle düşünmüştüm, Torin," dedi sessizce. "Ve bu bizi ayırdı. Benim hatamı yapma. O bir Omega ve senin içindeki Alfa içgüdülerini bir şekilde ortaya çıkardı. Bunun büyülü bir manipülasyondan kaynaklanıyor olabileceği doğru ama sen bu kızın seni ilgilendirmediğini söyledikten sonra onu sahiplendin. Onun için Roclan'la dövüştün. Onun ne olduğunu bilmediğin zamanlardan beri onunla ilgileniyorsun ve açıklayamasan bile içindeki bir şeyi tatmin ediyor. En azından onu terk etmeye karar vermeden önce hikâyenin tamamını öğren. Bir daha asla ona yakın bir şey bulamayabilirsin."

Drocco'nun düşünceli ruh hali Torin'i derinden rahatsız etti. Drocco'nun Cailyn hakkındaki düşüncelerini paylaştığı pek görülmemiştir ve Torin'e büyü konusunda hoşgörülü olmayı da içeren bir tavsiyede bulunması daha da nadirdi. Bu kesinlikle dikkate alınmaya değerdi. "Bunu düşüneceğim, Drocco."

Drocco sandalyesinden kalktı ve Torin'e ciddi bir bakış fırlattı. "Anladığım kadarıyla Victoya bu sabah Omega Yerleşkesi'ne geri döndü."

Torin'i hafif bir panik kapladı. "mi?"

Drocco, "Sanmıyordum ama şimdi bana her şeyi anlattınız, bilmiyorum," dedi. "Tek bildiğim Cailyn'in en azından birkaç günlüğüne bana kalacağı. Eğer bu süre uzamaya başlarsa, o zaman geri dönmeyeceğini varsayıyorum."

Panik Torin'in göğsüne yayıldı ve onu boğmaya başladı. Victoya'nın saraydan temelli ayrılmış olabileceği haberi karşısında neden aniden perişan olduğunu anlamaya çalışırken düşünceleri hızla akıp gidiyordu. Her şeyi bırakmıştı

Onunla kötü bir ilişkisi olduğunu biliyordu ama yine de onu etrafta görmeyi umuyordu. Onun tamamen gitmiş olmasını, artık ona göz kulak olamayacağı bir yerde olmasını beklemiyordu. Farkına vardığında bir nefes aldı. Onu hâlâ koruyabileceği bir yerde istiyordu. Kendisinden olmasa bile.

OceanofPDF.com

BEŞİNCİ BÖLÜM

VİKTOYA

"Torin her gün seni sorup duruyor," dedi Cailyn sarıldıklarında.

Victoria'nın içinde bir umut belirdi ama o bunu . "Ne söyledi?"

Cailyn geri çekildi ve gülümsedi. "Sürekli ne zaman döneceğini sorup duruyor. Asla geri dönmeyebileceğini söylediğimde kabul etmedi."

Victoya gülmemek için dudaklarını birbirine bastırdı. "Bunu ona neden söyledin? Sadece bir hafta uzakta olacağımı biliyordun."

Cailyn öfkeyle omuz silkti. "Bunu bilmesine gerek yoktu. Bir pislik gibi davrandı, bu yüzden o da bir pislik gibi acı çekebilir."

"Eşek gibi davranmadı, Cailyn," dedi Victoya. "İhanete uğramış ve kendisine gerçek söylenmemiş biri olarak hakları dahilinde davrandı."

"Onu daha önce gördüğünden farklı davrandığını söylemiştin," diye belirtti Cailyn. "Bana sanki kızgınmış ve hıncını senden çıkarıyormuş gibi geldi. İncinmediğini söylediğini biliyorum ama bana hikâyenin tamamını anlattığına inanmıyorum. Ve beni hayal kırıklığına uğrattı."

Victoya derin bir nefes aldı ve Naya'nın beşiğine yöneldi. "Daha önce burada ne yaptığım konusunda beni sorgulamıştı," dedi parmaklarını Naya'nın yumuşak siyah saçlarında gezdirerek. "Cevap vermediğimde beni cezalandırdı... gerçekten hoşuma giden bir şekilde." Gözlerini kaldırdığında Cailyn'in yüzü neredeyse komikti.

"Torin sert miydi? O...?"

Victoya gülümseyerek, "Her şeyimi ona teslim etmemi sağladı," dedi. "Ve sanki olmam gereken yerdeymişim gibi hissettim."

Cailyn gevşek dudaklarıyla bir nefes verdi, sonra güldü ve başını Victoya'ya doğru salladı.

Victoya onun tepkisine güldü. "Benim için de sürpriz oldu ama bayıldım."

Cailyn yatağa tırmadı ve bir bacağını kenarından sarkıttı. "Drocco bunu yaptığında ben de bayılıyorum," diye itiraf etti. "Ama Betaların bu şekilde davrandığını bilmiyordum."

Victoya ona sırtıttı. "Normalde yapmazlar."

Cailyn gözlerini Victoya'nın üzerinde gezdirirken başını yana eğdi. "Annelerden bazı cevaplar aldın mı?"

Victoya başını salladı. "Pek çok şeyi açıkladılar."

Cailyn'in homurdanması boğazından geldi. "Sana yaptıklarından hâlâ memnun değilim Victoya."

"Bu konuda eskisi kadar sinirli değilim," dedi Victoya. "Aslında yardım etmeye çalıştılar, her şeyi açıklayacağım ama önce Torin'le konuşmam gerek."

"Elbette," dedi Cailyn. "Akşamın bu saatinde genellikle ilk öpücüğünüzü verdiğiniz koridorda volta atar."

Victoya şaşkınlıkla gözlerini kırıştırdı. "Gerçekten mi?"

"Gittiğin için çok üzgün," diye itiraf etti Cailyn. "Dün neredeyse ona geri döneceğini söyleyecektim ama ne yapmak istediğine karar vermen için sana bir şans vermek istedim."

Victoya gülümsedi. "Teşekkür ederim." Cailyn'e tekrar sarıldı ve kapıya doğru yöneldi. Torin'e her şeyi anlatmanın zamanı gelmişti.

Koridora girdiğinde Torin yavaş adımlarla ondan uzaklaşıyordu, başı öne eğik olsa da sırtı her zamanki gibi dik ve gururluydu. Disiplinli bir savaşçı gibi yürüyordu; kontrollü, sakin ve her şeye hazır. Bu çok seksiydi ve ona baktığında her zaman olduğu gibi içinde arzular kıpırdandı.

Sandaletleri taşa çarpar çarpmaz, onun yapacağını bildiği gibi dönmeye başladı.

"Dönmüştün."

Onun önünde dururken gülümsedi. "Öyleyim."

Aralarında neredeyse sağır edici bir sessizlik oluştu.

"Victoya," dedi Torin tereddütle, "seni sorguladığım gün, ben..."

Victoya bir elini kaldırdı. "Beni sorgulama şekline bayıldım Torin. Eminim bunu artık biliyorsunuzdur."

"Ama bunu neden yaptığımı bilmiyorum," dedi Torin. "Genelde böyle davranmam. Seni fahişe olmakla ve üzerimde büyü yapmakla suçladığımı ve sana açıklama şansı vermediğimi biliyorum. Ama bu öfkeyle yaptığım bir şeydi. O yorumlar için özür dilerim -genellikle çok daha makul biriyimdir... Aramızdaki ilişkinin sona ermesinden memnun olduğumu düşünmeni istemedim."

Victoya'nın yüreği ağzına . "Yani aramızdaki şeyler sona mı erdi?"

"Yapmak zorundalar," dedi Torin ona yaklaşarak. "Bana ne hissettirirse hissettirsin, beni ne kadar derinden etkilerse etkilesin, güvenemeyeceğim bir kadınla birlikte olamam. Bu saraya beni baştan çıkarmak için geldin, üzerimde bir şekilde büyü kullandın ve sonra sana sorduğumda bile bana bundan bahsetmedin. Sana güvenemem."

Victoya onun sözleri karşısında boğazında düğümlenen hıçkırığı yuttu. Cailyn'in söylediklerine bakarak onun kendisini affetmeye istekli olacağını düşünmüştü ama öyle olmamıştı. Sadece içgüdülerini takip ediyor olsa da, davranışlarından dolayı kendini suçlu hissediyordu. "Bana açıklama şansı vermediğini söylemiştin," dedi sesi titreyerek. "Şimdi bana açıklama şansı verir misin?"

Torin tereddüt etti ve sonra başını sallayarak normal sert duruşuna döndü.

"Eğitim sırasında pek iyi bir casus değildim," diye başladı Victoya. "Her zaman işleri berbat ederdim ve Cailyn ile Amara hatalarımı düzeltmem için bana sürekli yardım ederlerdi. Beni her zaman kolladılar ama öyle bir noktaya geldim ki hepimiz aynı yaşta olmamıza ve birlikte büyümemize rağmen hep beni kolluyorlarmış gibi hissettim. İkisi de görevleri için ayrıldıklarında, yeterince iyi olduğumu kanıtlayamadığım için geride bırakıldığımı fark ettim. Bazı iyi görevler yapmışım ama benzer tehlikeli durumlara gönderilemiyorsam onlar gibi yetkin bir casus olmadığım açıktı.

"Endişelerimi Annelerden birine ilettiğimde, bana potansiyel olarak alabileceğim bir görev olduğunu, ancak bunun tehlikeli olacağını ve başarılı olmak için ne gerekiyorsa yapmaya istekli olmam gerektiğini söyledi."

Nefes aldı, Torin'in gözlerinin kendisine dikildiğini hissettiğinde içinde bir gerginlik oluştu. "Görevimiz Lox'tan birine yaklaştı. Yapının tepesine yakın biri. Cailyn'in görevi özellikle Omegalar hakkında bilgi almaya odaklanmıştı, temas kurmaya değil.

Ancak Anneler genel olarak Lox'un Doğu Topraklarındaki eylem ve hareketleri hakkında bilgi edinmek ve gerekirse bazı planlarınızı bozmanın mümkün olup olmadığını görmek istiyorlardı. Ana hedef sizdiniz çünkü bir Beta'ydınız ve bu nedenle imparatorun veya generallerden daha makul olmanız muhtemeldi. Bu yüzden iyi eğitilmiş bir casus için zorlu bir görevdi - görevlerinde gerçekten iyi olması gereken biri. Cailyn'in yakınında olacağım ve Omega davasına bu kadar doğrudan ve ilgili bir şekilde yardım edeceğim gerçeğini sevdim. Ancak bir Omega olduğum ve herhangi bir şekilde baştan çıkarma konusunda tamamen yeteneksiz olduğum için dinamiğimde bir değişiklik yapmam gerekiyordu."

Komutan Torin kaşlarını çatı. "Ne demek istiyorsunuz?"

"Anneler Omega sinyallerimi kalıcı olarak azaltmak için büyü kullandılar, böylece blok kullanmak zorunda kalmadım, ama aynı zamanda Alfaları da çekmedim."

Torin'in yüz ifadesi önce şaşkınlığa sonra da öfkeye dönüştü. "Bu çok çirkin!" diye bağırdı. "Sana bu şekilde zarar vermelerine neden izin verdin?"

Victoya omuz silkti. "Onları etkilemek istedim. Kız kardeşlerimi etkilemek istedim. Geride kalmak istemedim. Olay gerçekleştiğinde kalıcı olduğunu bilmiyordum ve bunun işleri kolaylaştırmaya yardımcı olacağını düşündüm."

Torin'in yumrukları iki yanında kenetlendi ve çenesi sertleşerek başını salladı. "Yani bu yüzden mi beni eşin olarak kabul etmek istedin? Asla bir Alfa bulamayacağın için mi?"

"Hayır, Torin," dedi usulca. Ona doğru bir adım attı. "Annelerle konuşmak ve seninle ilgili olarak tam olarak ne yaptıklarını öğrenmek için yerleşkeye geri döndüm. Görevim sırasında beni fark etmen için seni bana ayarladıklarını düşünmüştüm. İşe yaramadığını düşünmüştüm ama sonra sen geldiğim andan itibaren beni fark ettiğini söyledin. Mesele şu ki, gelmeden önce prosedürü uygulamamıştım - onlar beni değiştirmeye başlamadan önce birkaç aydır buradaydım."

Torin kaşlarını çatı.

"Ayrıca... ilk birlikteliğimiz sırasında kokumu sevdiğini söylemiştin," dedi Victoya, içinde sinirler kıpır kıpır olurken tereddütle. "Beni koklayabildiğini fark etmemiştim."

"Elbette yapabilirim. Her zaman yaptım. Ve az önce blok kullanmadığını söyledin. Alfalar yapamasa bile tüm Beta'lar sizi koklayabilmeli."

Victoya gülümsedi. "Hayır. Anneler beni sadece gerçek eşimin koklayabileceği şekilde yarattı."

Torin'in bakışları onun üzerinde keskinleşti ama hiçbir şey söylemedi.

Victoya, "Onları görmeye gittiğimde, bana bir eş bulma şansı bırakmadıklarını düşündüğüm için dehşete kapıldılar," diye açıkladı. "İlk büyük görevimde kimsenin bana acımasız davranmamasını sağlayarak beni korumaya çalışıyorlardı - bir şeylerin ters gitmesi ya da birçok hatamdan birini daha yapmam durumunda. Bu yüzden bana verilen hasar kalıcı olsa da, gerçek eşimle kuracağım bağı etkilemiyor."

Victoya'nın sözleri etraflarındaki havada asılı kalırken Torin sessiz kaldı. "Ben senin gerçek eşin olamam Victoya," dedi sonunda. "Ben bir Beta'yım."

"Onlara bunu da sordum."

Torin'in başı öne eğildi. "Ne dediler?"

Victoya ona doğru bir adım daha attı. "Ben çoğunlukla Beta'lardan oluşan bir soydan geliyorum Torin. Annem ve babam Betaydı. Ailemdeki son Omega ya da Alfa birkaç nesil önceydi. Bu seyrelme nedeniyle, normal anlamda bir Alfa gerçek eşe sahip olmam pek olası değil. Bu yüzden Anneler Omega sinyallerimi en aza indirdiklerinde, kokumun en uyumlu olduğum erkeği etkileme şekliyle ilgili bir şeyi değiştirdiler." Onu yakından izledi. "Aramızdaki çekim bir Alfa/Omega çiftininkine yakın olacak. Yani benim için en uyumlu olduğum erkek gerçek eşimdir. "

"Ama bu bir yalan," diye ağzından kaçırdı Torin. "Geçirdiğin prosedür tarafından uyduruldu. Eğer bir Omega olarak kalsaydın, senden bu şekilde ."

Victoya, "Evet öyle," diye ısrar etti. "Çünkü zaten öyleydin. İlk geldiğimde beni fark ettin ve hakkımda daha fazla şey öğrenmeye mecbur kaldın. O zamandan beri beni koruma dürtüsüne sahipsin. En başından beri benim hakkımda hissettiklerinde hiçbir değişiklik olmadı. Tek fark, diğer Alfaların da benim kokumu alabilecek olmasıydı." Sesini biraz alçalttı. "Ve bu değişim, bir Omega olarak neye ihtiyacım olduğunu hissedebilmeni ve böylece bana bunu verebilmeni sağladı."

Bakışları ona sabitlenmiş olsa da, adamın aklından geçen düşünceleri görebiliyordu.

"Ama bu aynı şey," dedi Torin. "Sana karşı tepkilerimi değiştirmek için büyü kullanılıyor."

"Hayır, bu sadece onları güçlendiriyor. Normalde yapmayacağınız veya hissetmeyeceğiniz hiçbir şeyi değıştirmiyor."

"Betalar sana yaptığım şeyleri yapmaz Victoya."

"Sen benim için en uyumlu erkeksin, Torin. Bunların hepsini eninde sonunda yapacaktın, sadece benim sana söylemem gerekecekti..." Tereddüt etti. "Ve hiç yapar mıydım bilmiyorum. Bundan hoşlandığımı bilmiyordum."

Torin nefes verdi. "Ben bir Alfa değilim Victoya. Öyleymişim gibi davranmamı sağlamak bir yalan ve manipölasyondur."

Victoya başını salladı. "Bir Alfa olmayabilirsin ama zaten bir Alfa gibi davranıyorsun," diye belirtti. "Diğer Lox savaşçıları seni bir Beta olarak görmüyor. İmparator Drocco seni bir Beta olarak görmüyor, savaşırken ya da komuta ederken tipik bir Beta gibi davranmıyorsun. Elbette herkes sizin bir Beta olduğunuzu biliyor ama davranışlarınızdan dolayı değil, sadece orduda tek olduğunuz için. Diğer her şekilde bir Alfa gibi davranıyorsan, neden bana karşı öyle davranmıyorsun?"

Torin, "Benim için doğal olmayan bir şekilde davranmaya zorlanmış gibi hissetmek istemiyorum," diye homurdandı.

"Yapmadın! Doğal olanı yaptın. Öyle olmasa bile, eşinin ihtiyacı buysa yapmaz mıydın?" Victoya'nın sesine bir çaresizlik karıştı. "Eğer kokum seni bu şekilde davranmaya teşvik etmeseydi, denemez miydin? Eşin olarak buna gerçekten ihtiyacım olsaydı?"

Torin'in gözleri başının üzerinde yükselmiş, derin düşüncelere dalmış bir halde arkasındaki koridora bakıyordu.

"Bana ihtiyacım olan şeyi asla veremeyeceğini söylemiştin," dedi Victoya sessizce. "Ama verebilirsin ve verdin de. İhtiyacım olan tek şey sen olacaksın Torin. Bu yeterli değil mi?"

Torin'in gözleri onunkilere kaydı. "Bilmiyorum."

Victoya'nın yüreği ağzına geldi. Onun için en uygun erkek olarak, aynı zamanda içgüdüsel olarak onunla uyum içinde olmasının ne büyük bir armağan olduğunu göreceğini ummuştı; yetersiz kalmaktan ya da gerçek eşi için onu terk edebileceğinden korkmadan, ihtiyacı olduğunda ona tam olarak ihtiyacı olanı verebilecekti. Ama belki de ona verdiği zararı ve bunun kendisini nasıl etkilediğini bir türlü atlatamıyordu.

Gözyaşları tehdit ederken birkaç adım geri attı. Yerleşkeden büyük bir umutla dönmüştü ama gerçekler yeterli olmamıştı. "Özür dilediğiniz için teşekkür ederim Komutan. Elbette özrünüzü kabul ediyorum ama

Özür dileycek bir şey yok. Beni dinlediğiniz için teşekkür ederim." Gözyaşları sel olurken arkasını döndü ve aceleyle geldiği yöne doğru koşmaya başladı. Bir kez daha başarısız olmuştu ve bu sefer eşi olmasını umabileceği en muhteşem adamı . Artık kesinlikle yalnız kalacaktı.

OceanofPDF.com

ALTINCI BÖLÜM

TORIN

Torin, Drocco onu görevden almadan önce iki hafta boyunca Victoya'yla ilgilenmeye devam etti. Mahcup olmasına rağmen Drocco'yu suçlayamıyordu bile, çünkü bulunduğu pozisyonda yapmaması gereken hatalar yapıyordu. Beceriksiz biri haline gelmişti ve buna katlanamazdı.

Victoya sürekli aklıdaydı, ona anlattıklarının pek çok yönünü bir türlü kabullenemiyordu. Anneler sadece ona kalıcı olarak zarar vermekle kalmamış, aynı zamanda aralarında saf kalması gereken bir bağa da müdahale etmişlerdi. Victoya için gerçekten en uygun erkeğin kendisi olup olmadığını nasıl bilecekti? Ya Victoya'yı kendisine çeken şey onun hedefi olmasıysa? Victoya'nın onu baştan çıkarmak için gönderilmiş olması ve Annelere göre birdenbire Victoya için en uygun erkeğin o olması biraz fazla uygun görünüyordu. Doğru gelmiyordu.

Drocco bu bilgiden memnun olmuştu. Büyünün hiçbir şekilde gerçek bir eş bağlantısını taklit edemeyeceğini düşünüyordu. Aslında Torin'i gerçekten kendisinin olacak ve onu terk etme konusunda endişelenmesine gerek kalmayacak bir Omega'ya sahip olduğu için tebrik etti. Bununla birlikte, Torin'in dikkatinin dağıldığını gördükten sonra, ona ne yapmak istediğini düşünmek için biraz zaman ayırmasını, bir karar vermesini ve ardından yoluna devam etmeye hazır bir şekilde görevine dönmesini söyledi. Ayrıca Torin'e Kayıt Kalesini ziyaret etmesini şiddetle tavsiye etti.

Torin de öyle yaptı.

Baş bekçi onu, nesiller boyunca analiz edilmiş Beta davranışlarına dair derlediği kayıtların bulunduğu bir odaya yerleştirdi. Görünüşe göre Alfalar gibi davranan bazı Betalar vardı, ancak bu, kişilik özellikleri ve önceki nesillerin aile çizgisinde Alfaların baskın olup olmadığı da dahil olmak üzere bir dizi farklı faktöre bağlıydı.

Torin bir Alfa olmadığı gerçeğini daha önce hiç dert etmemişti. Tüm Alfa'lar aynı değildi ve uzun zaman önce her Alfa ya da Beta'nın nasıl bir erkek olmayı seçtiğine bağlı olduğunu öğrenmişti. O

Drocco'ya, her şey aleyhine olsa bile gücü ve cesareti için hayranlık duyuyor ve herkesin görmezden geldiği genç bir çocukken Torin'e yardım etmek için kendini riske atmasına hayranlık duyuyordu. O zamandan beri Torin yaptığı seçimler konusunda her zaman son derece dikkatli olmuştu. Seçimlerinin, olmayı seçtiği türden bir adamı yansıtmamasını istiyordu. Drocco'nun ordusunu büyütürken yanında sağduyulu bir arkadaşa ihtiyaç duyacağını biliyordu. Lox'un karşılaşacağı her şeye hazırlıklı olmasını sağlamak için ona en iyi şekilde nasıl yardımcı olabileceğini biliyordu. Ayrıca Drocco'nun Omegaları bulma görevinin Torin'in bir Omega ile kendi mutluluğunu bulmasıyla asla sonuçlanmayacağını da biliyordu. Bu yüzden bu konuda hiç umut beslememişti. Bunun yerine, ihtiyaç duyduğu her şey olarak hayatında gerçekten yer alabileceğini düşündüğü herhangi bir Beta kadın için gözlerini açık tutmuştu. Ama hiç kimse onun dikkatini Victoya kadar çekmemişti. Onunla yaşadığı her deneyim onun için eşsizdi ve ancak o zaman, ilk kez, bir Alfa olabilmeyi diledi - sadece onu sonsuza dek elinde tutabileceğinden emin olmak için.

Ama ona verdiği tepkilerin manipüle edilmediği fikrini, ister yüksek ister tamamen sahte olsun, bir türlü kabullenemiyordu. Gerçek şu ki, bu tepkiler ona yapılanlara bağlıydı.

Dosyaları okumaya devam ettikçe, tamamen yumuşak huylu olan ancak yatak odasında baskın özelliklere sahip olan Betalar da dahil olmak üzere, Alfaların kişilik özelliklerine sahip olduğu bilinen Betaları okudu. Daha fazla araştırdı ve Beta/Omega çiftleri için en büyük zorluklardan birinin sadece Omega'nın bir Alfa için ayrılma tehdidi değil, aynı zamanda Omega'nın yıllar geçtikçe Beta'sından memnun kalması olduğuna dair kanıtlar buldu.

Kendi aile geçmişini düşündü. Ailesinde alfalar güçlüydü. Büyükbabası bir Alfa'ydı ve ona ve Drocco'ya birçok kez bir Omega'ya bağlı olmanın zevkini anlatmıştı, bu da babasının gerçek bir Alfa olduğu anlamına geliyordu. Torin'in bu eğilimleri bu yüzden olabilir miydi?

Kayıt Kalesinden ayrıldıktan sonra Ashens'ın ne kadar güzel görüldüğüne hayret etti. Drocco'nun gelecek vizyonunu yansıtan Lox'un gücünü ve kuvvetini sergilemek için yeniden düzenlenmişti. Ve bu ona Victoya'yı düşündürdü. Onun gitmesine gerçekten izin verebilir miydi? Nefes alarak zihnini sakinleştirdi ve duruma mantıklı bir şekilde bakmaya karar verdi, tıpkı Drocco kendisinden tavsiye istediğinde yapacağı gibi.

Arabacısına Ashens'in etrafında dolaşmasını, böylece düşünmek için zaman bulabileceğini söyledi.

"Bensiz daha fazla toplantı mı ayarladın?" Torin, Victoya'ya yaklaşırken kuşkuyla sordu.

Koridorda, duvardaki her zamanki yerinde duruyordu ama bu kez iki Alfa iki yanında birkaç adım ötede duruyor, onu aralarında sıkışmış gibi gösteriyordu. Ve bu hiç hoşuna gitmemişti.

"Üç haftadan fazla oldu Komutan," dedi gözlerini adamın gözlerinden kaçırarak. "Sırf biz..." diye toplantıları daha fazla erteleyemem. Sözünü kesti ve sonra omuz silkti. "Seninle onlar hakkında konuşmak istediğimde müsait değildin. Ne yapmamı bekliyordun?"

"Senden kaçmıyordum Victoya. Bütün hafta görevde değildim."

Cevap vermedi ama ona da bakmadı. Aslında perişan görünüyordu. Tıpkı son üç haftadır onun olduğu gibi.

Torin iki Alfaya koridorun iki ucuna gitmelerini işaret etti ve onlar giderken Torin de ona yaklaştı. "Bana bak."

O yapmadı. "Lütfen bunu zorlaştırma," diye fısıldadı. "Sana bu kadar yakın durmak ve sana dokunmamak zaten zor, Victoya," diye hırladı. "Bana bak."

Yüzünü ona doğru eğmek için başını kaldırdı ama gözleri hâlâ kısıktı.

"Victoya!"

"Yapamam," dedi, sesi gerçekten de kırılmıştı.

Torin'in kalbi küt küt atmaya başladı. Onu kollarına aldı ve gözyaşlarıyla dolu muhteşem gözleri kendi gözleriyle buluşana kadar kaldırdı. "Özür dilerim Victoya."

Burnunu çekerken yüzündeki gülümseme titredi. "Bu sizin hatanız değil Komutan. Anlıyorum."

"Hayır, yok." Gözyaşları yanaklarına damlarken daha sıkı sarıldı. "Beni bırakıp gitmene izin verdiğim için özür dilerim. İki kez."

Kaşlarını çattı ve başını yana eğdi. "Ne demek istiyorsun?"

"Sen benim ," dedi basitçe. "Sen her zaman benim eşimdin ve her zaman da öyle olacaksın. Geldiğinde bunu hissettim ve bunun ne anlama geldiğini keşfedecek kadar cesur değildim. Sen Alfalarla dolu o salondayken bunu hissettim ve senin ve diğer herkesin benim olduğunu bilmesini sağlayacak kadar cesur değildim. Anneler sana içgüdüsel düzeyde ihtiyacın olan şeyi vermeme mümkün kıldılar ama zaten birlikte olmamamızın tek nedeni benim korkaklığımıdı."

"Siz bir korkak değilsiniz Komutan." Tekrar burnunu çekti. "Asla olamazsın."

"Öyleyim," diye hırladı. "Bir Alfa gibi davrandığımı saydığın onca yol arasında, eşime sahip çıkmak bunlardan biri değildi. Özür dilerim. Sen bir Omega'sın. İhtiyacın olan şeyin eşin olmasını hak ediyorsun."

Ela gözlerinden şaşkınlık okunuyordu. "Annelerin yaptığı şeyden hoşlanmadığını ."

"Bilmiyorum." Burunları birbirine değene kadar onu kendine yaklaştırdı. "Ama ilk geldiğinden beri her gece aklımdan geçiyorsun. Bunu onlar yapmadı."

"Hayır," diye nefes aldı.

"Ve son birkaç haftadır işlevimi yerine getiremiyorum çünkü olmamana rağmen seni düşünmekten dikkatim dağılıyor. Bunu da onlar yapmadı."

"Hayır."

"Ve seni seviyorum."

Victoya keskin bir nefes aldı, parlayan gözleri hızla kırışıyordu.

Sesi o kadar kısıktı ki, hışırtılı bir fısıltı gibiydi. "Bunu da onlar yapmış olamaz, değil mi?"

Ağzı hareket etti ve hiçbir şey çıkmadı ama gerçekten bir cevaba ihtiyacı yoktu.

"Drocco ve ben Omegaları bulup onları ait oldukları yere geri götüreceğimize dair yemin ettik. Sen bana aitsin Victoya. Annelerin bile bunu bildiğinden şüpheleniyorum."

Kaşlarını çattı. "Hiç sanmıyorum Komutan."

"Torin," dedi aniden.

"Torin," diye düzeltti kendini. "Anneler bizim eş olduğumuzu bilemezdi."

"Bir Omega olarak bir Alfa üzerinde en fazla güce sahip olabilecekken, Annelerin seni bir Beta'yı baştan çıkarmaya göndereceğinden şüpheliyim. Burada

Kokunuzu alamadıkları halde size ilgi gösteren pek çok general var."

"Sadece rolüm yüzünden," dedi Victoya alaycı bir ifadeyle. "Bir bulaşıkçı hizmetçisine ilgi göstermezlerdi."

"Orada olduğunu bilselerdi yaparlardı," diye ısrar etti Torin. "Çünkü sen tüm Doğu Toprakları'ndaki en güzel kadınsın."

Victoya dudaklarını birbirine kenetledi ve o esmer gül yanaklarında gezindi.

"Sanırım Anneler seni Cailyn'e yardım etmen da sarayda göz kulak olman için gönderdiler ve aynı zamanda seni Alfalardan korumak istediler. Beni gerçekten baştan çıkarmanı beklediklerini hiç sanmıyorum."

Victoya düşünceli bir şekilde kaşlarını çattı. "Görev özeti çok açıktı. Onlara güncelleme raporları verdim."

"Ama onca ay boyunca benimle konuşurken bile hiçbir ilerleme kaydetmediğinizi nasıl hissettiler?"

Bunun üzerine Victoya kaşlarını çattı. "Bu konuda anlayışlı davrandılar," dedi yavaşça.

Peki bir erkeği baştan çıkarmak için herhangi bir... eğitim aldın mı?" diye sordu dişlerini sıkarak.

Onu rahatlatmak için başını salladı. "Bunu daha düzenli yapan diğer Omegalarla konuşmak dışında, hayır."

"O zaman neden hiçbirini *göndermediler*?"

Victoya cevap vermedi, ancak zihninin hızla çalıştığı belliydi. "Demek hâlâ yetenekli olduğuma güvenmiyorlardı," dedi yavaşça, hayal kırıklığı açıktı.

"Hayır, buna ben de inanmıyorum," dedi Torin. "Sen onların gözü kulağıydın Victoya. Cailyn daha kısıtlyken senin sarayın büyük bölümüne erişimin vardı. Senden bilgi toplamanı ve diğer görevleri yerine getirmeni istemiş olmalılar?"

Victoya düşünceli bir ifadeyle başını salladı. "Sürekli olarak."

Torin, "Bu daha tehlikeli ve tek bir hedeften bilgi almaktan daha farklı türde beceriler gerektiriyor," diye açıkladı. "Muhtemelen seni yanlış yönlendirdiler, böylece gerçekte ne yapmanı istedikleri konusunda güven eksikliği hissetmeyeceksin." Omuz silkti. "Ben olsam öyle yapardım zaten."

Victoya dudaklarını büzdü ama gözlerindeki ifadeden tam olarak ikna olmadığı anlaşılıyordu.

Torin, "Bu, tartışmaya devam edebileceğimiz bir konu," diye karar verdi.

"Onlara sorabilir miyim?"

"Oraya bir daha asla dönmeyeceksin," dedi Torin sert bir sesle, öfke ve biraz da panik onu sımsıkı sarmıştı. "Asla. Sen benim sorumluluğumdasın ve bunu yasaklıyorum. Annelerin yanında olduğun her an ben de orada olmalıyım."

Victoya şaşkınlıkla gülümsedi ve elinde olmadan onu duvara doğru itip kabaca öptü, sonunda ağzını tekrar onunkine değdirmenin verdiği zevkle inledi. Adam geri çekildiğinde içini çekti ve uğruna cinayet işleyeceği o yumuşak ifadeyle ona baktı.

"Bağlandığımızda bir tören yapacağız," dedi Torin kararlılıkla.

Victoya'nın yüzü bir an için asıldı ve sonra gözyaşlarına boğuldu. Torin şok içinde dondu kaldı, sonra dehşet içinde onu kollarına çekti.

"Victoya." Onun saçlarını okşadı. "Bağlanmak istemiyormusun?" "Ben... ben... buna bayılırım," diye hıçkırıkların arasında sızdırdı.

Torin rahat bir nefes aldı. "O zaman töreni istemiyorsun?" "Hayır, bunu çok isterim."

"O zaman neden ağlıyorsun?" diye sordu şaşkınlıkla.

Cevap vermek yerine kollarını onun boynuna doladı ve vücudunu onunkine doğru iterek onu sertçe öptü. Omega'yı kollarının arasına aldı ve koridorda yürümeye başladı.

Victoya çiftleri yalnız bıraktıklarını fark edince geri çekilmeye çalıştı ama Torin buna izin vermedi. Koridoru koruyan Alfalar gerekirse çiftlere yardım edebilirdi. Omega'sının ona, onun da Omega'sına ihtiyacı vardı ve bunu şimdi halledecekti. Victoya'yı yatak odasına kadar öpmeye devam etti ve oraya vardıklarında günlerce ayrıldılar.

Gerçek dostlar arasında olması gerektiği gibi.

EPILOG

Torin sikini Victoya'nın amına bastırđı ve kadının kendisi için ne kadar ıslak olduğunu görerek inledi. Kadın onun için her zaman hazırđı. Sanki içgüdüsel olarak onu ne zaman istediğini biliyordu. Daha yeni uyanmıştı ve Victoya yüzüstü yatarken kalçalarının arkasını öptü, ardından gece tuniğini kaldırdı ve kokusunu o kadar güçlü buldu ki hemen sikini serbest bırakmak zorunda kaldı.

Yüzünün altındaki yastığa doğru inledi ve adam bebeğe zarar verme ihtimaline karşı ona çok fazla baskı yapmamaya çalışarak dikkatlice üzerine uzandı. Daha rahat edebilmesi için kalçalarını yukarı kaldırmak üzere karnının altına bir yastık tümseği yerleştirilmişti ve kadın bebeğin bunu kaldırabileceği konusunda ısrar ediyordu ama adam işini şansa bırakmak istemiyordu. Karnı artık kocaman olmuştu ve vücuduna her baktığında onunla çiftleşmekten kendini alamıyordu. Şimdi her zamankinden daha da güzeldi ve çok daha mutluydu. Hamileyken inanılmaz bir güzelliğe bürünmüştü. Sadece görünüşü ve vücudu değil, kendine güveni ve ruh hali de dramatik bir şekilde yükselmişti. Onu mümkün olan en kısa sürede tekrar hamile bırakmaya karar verdi ve bunun böyle olacağını ona sık sık söyledi.

Victoya'nın Omega'sı olduğunu kabul ettiğinden beri her şey mükemmeldi. Bağlanma törenleri sırasında, onu çok şaşırtacak şekilde, gerçekten ruh bağı . Diğer Beta/Omega çiftleri gibi tek yönlü bir bağ kuracaklarını sanıyordu ama Victoya onu ısırdıktan sonra, Victoya da onu ısırmak için amansız bir istek duydu. İçgüdülerinin artmasından kaynaklanıyor olmalıydı - mantıklı olan tek açıklama buydu. Aralarındaki bağ her ikisinin de göğsünde bir çarpıntı olarak yaşıyordu. Onun ruh halinden her zaman haberdar olmasını sağlıyordu ve bunun için minnettardı çünkü bazen hâlâ çok utangaç olabiliyordu.

Kadın kıcını ona doğru kıvrarak onu hareket etmeye teşvik ederken, adam da kadının vücudunu seyretmek için tekrar üzerinden kalktı. Sırtına biraz kilo almıştı ve kıcı artık daha yuvarlak ve daha ağır olduğu için inanılmazdı. Onu becerdiğinde, vücudunun hareket etme şekli tahrik etmenin yarısıydı. Elinden geldiğince dikkatli bir şekilde içine girip çıkmaya başladı ama bu şekilde kalmayacağını biliyordu. Adamın sert olması hoşuna gidiyordu ve artık

Ona ihtiyacı olan şeyi verdiği için suçluluk duymuyordu; kendisi de bundan hem zevk alıyor hem de buna ihtiyaç duyuyordu.

Ritmi arttı ve lezzetli kayganlığı kalçalarından aşağı süzüldü ve ona tekrar tekrar çarparken taşaklarından damladı. Haykırdı ve sırtını kamburlaştırdı, orgazmı yaklaştıkça bacakları genişledi ve sertleşti.

Torin onun bileklerini kavrayıp yatağa sabitledi, itme hareketleri düzensizleşti ve nefes alış veriş i ağırlaştı. Onun etrafında kenetlenirken hiç bu kadar iyi hissetmeyecek miydi? Bu, sahip olabileceğinden habersiz olduğu bir mutluluktu, neredeyse kaçırdığı bir mutluluktu, onu her şekilde şaşırtmaya ve memnun etmeye devam eden eşit derecede tatmin edici bir eşle gelen bir mutluluktu. Her iki dünyanın da en iyisini elde etmişti ve Annelerin Victoya'ya yaptıklarından nefret etmesine rağmen, ruh bağının onun için her şeyi değiştirdiğini inkâr edemezdi. Bu ona Drocco'nun sık sık bahsettiği bütünlük deneyimini yaşatmıştı ve bunun tam olarak bir Alfa/Omega bağı gibi olmadığını bilse de, kimseyle yaşayabileceğini düşünmediği bir şeydi.

Aynı anda orgazm olduklarında, aralarındaki bağ çırpınıyor ve bükülüyor, sesleri ve vücutları birbirlerine doğru kayarken, doyamıyorlardı.

Torin boşalırken Victoya'ya sertçe vurdu ve onun sevdiğini bildiği şekilde sikini içine kökledi. Ona bir düğüm atamıyordu - bu mümkün değildi - ama bir şekilde boşaldıktan sonra, ne kadar uzun süre ihtiyacı olursa olsun, içinde sert kalabiliyordu, bu da onun prosedürünün bir sonucu olmalıydı. Onun içinde kalmanın ilişkilerini derinleştirdiğini fark etti ve ikisi de bu şekilde bağlanabilecekleri herhangi bir pozisyonda sarılmaktan ve konuşmaktan zevk aldılar. Ne yazık ki Victoya artık Haze'e sahip olamıyor gibi görünüyordu ama bunun kötü bir şey olduğundan emin değildi. Hâlâ hamile kalabiliyorlardı, bu yüzden ciddi bir dezavantajın farkında değildi; ancak bunun onu daha az Omega yaptığını hissetmesini de istemiyordu. Birkaç ay önce Cailyn'le birlikte bebek yeterince büyüdüğünde çocuklarıyla birlikte Anneleri ziyaret etmek istediklerini ima etmişti. Ona hemen hayır demişti ama o zamandan beri bunu düşünüyordu. Eğer Anneler ona Victoya'nın prosedürü hakkında daha fazla bilgi verebilir ve görevini açıklığa kavuşturabilirlerse, onlarla yüzleşmeye değebilirdi. Ne olursa olsun karar vermek için bolca zamanı vardı.

Victoya'nın üzerine uzandı, küçük bedenini sardı, nefes alışları sakinleşti ama aniden bağda keskin, rahatsız edici bir çekim hissetti. "Ne oldu?" diye sordu, kendini Victoya'nın üzerinden kaldırarak.

Victoya başını kaldırdı, yüzü buruşmuştu. "Sanırım bebek geliyor."

Torin bir an dondu kaldı, panik yükselmeye başladığında zihni bomboştu. Sonra kendine geldi ve sakinleşti. Kadından yavaşça ayrıldı ve bornozunu almaya gitti ama kadın onu tuttu ve kendine çekti. "Ne oldu?" diye sordu, paniği geri dönmüştü. "Hareket edemeyecek kadar çok mu acı çekiyorsun?"

Kız ona gülümsedi ve Torin'in göğsündeki bağ yumuşadı. "Seni seviyorum, Torin."

Bu sözcükleri her duyduğunda içine dolan sevinç onu sakinleştirmeye yardımcı oldu. Onu öptü ve saçlarını okşadı. "Ben de seni seviyorum Victoya. Bu süreçte sana göz kulak olacağım, endişelenmene gerek yok." Onu hayatı pahasına koruyacaktı, her zaman.

Kıkırdadı. "Olacağını biliyorum. Ama iyi olacak *mısın*? Bunun askeri bir operasyon olmadığını biliyorsun, değil mi?"

Torin kaşlarını çatı ve sonra kaşlarını çatı. "Her şeyi en ince ayrıntısına kadar planladım, böylece tüm riskler en aza inecekti."

"O bir bebek Torin," dedi Victoya. "Ne yapacağı belli olmaz, bu onun doğasında var." Kendi tarafına döndü ve onu yatağa çağırdı.

Torin'in kaşları daha da çatıldı ama yatağa onun yanına tırmandı ve onu kollarının arasına aldı. "Şimdiye kadar planlarım hakkında hiçbir şey söylemedin," diye mırıldandı onu kucağına alırken.

"Çünkü bu noktaya kadar dinlemeyeceğini biliyordum," dedi başını onun göğsüne yaslayarak. "Kısa bir süre daha burada kalabiliriz, sadece kasılmalar boyunca bana sarıl."

O da öyle yaptı. Ve her kasılmada karnını ovdu, onu öptü ve ona ne kadar güçlü ve harika olduğunu ve asla sahip olamayacağını düşündüğü hayatı ne kadar dört gözle beklediğini söyledi; akıllı, güzel Omega'sı ve çocuklarıyla.

SON

Bu bonus romanı okuduğunuz için teŖekkürler, *Credence*.

Bu hikaye özellikle okuyucu grubum Dark Halos için Victoya ve Torin'in hikayesini bağlamak ve kitaplarıma verdiğiniz destek için demek için yazıldı. Umarım bu çiftin hikâyesini beğenmişsinizdir.

Eğer Omega Efsanesi'ni beğendiyseniz; bu romanın da dahil olduğu Crave üçlemesini beğendiyseniz ve henüz herhangi bir perakendeciye yorum bırakmadıysanız, [lütfeñ bunu yapmayı düşünün](#).

Peki sırada ne var?

Omega Efsanesi serisi Malloron ve Amara'nın hikayesi olan REIGN
üçlemesi ile devam ediyor!

Bir ön bakış için okumaya devam edin!

OceanofPDF.com

Hükümdarlıktan Yıkıma

Onu mahvedecek - ta ki ondan başka bir şey bilmeyene kadar

Alfa Kral

Yolsuzluk ve sadizm krallığının her köşesini sarmıştır. O ise tüm bunların merkezinde; yakışıklı, çekici, usta bir manipülatör.

Nadir Omegaların kalesinde saklandığı bilgisine öfkelenen Kral Malloron, bir tanesini dışarı çıkarmak için büyü ve hile kullanır.

Onunla onurlandırmayacağını bildiği bir anlaşma yaparak, onu olması gerekenden çok daha fazla ilgilendiren bir fikir alışverişine başlarlar.

Onu karanlık dünyasının ahlaksızlıklarına zorlar, onu yok etmeye ve kendi amaçları için kullanmaya karardır, ancak mahvetme gücüne sahip tek kişinin kendisi olmayabileceğini fark eder.

Omega Diplomat

Krallığın sinsi ve hain insanlarıyla başa çıkmak için eğitilen Amara, içlerindeki en büyük düzenbazla mücadele etmeyi hiç beklemiyordu.

Onun sırlarını öğrenmek için yanıp tutuşan genç kız, gerçeğe ulaşmak için yozlaşmaya, hükmedilmeye ve paramparça olmaya razı olmak zorundadır; ancak çok geçmeden Kral Malloron'un saltanatının krallığından daha derinlere uzandığını ve onun içgüdülerine de hükmettiğini öğrenerek dehşete düşer.

Harabeye Saltanat, bu çiftin hikâyesinin ilk kitabı olmakla birlikte Omega Efsanesi serisinin dördüncü bölümüdür. Bu karanlık, erotik bir Omegaverse romanıdır. Cliff-hanger dahildir. Büyüleyici derecede acımasız Alfa anti-kahramanlar, arsız Omega kahramanlar, epik fantastik dünyalar ve tutsak aşkların hayranları için. Karanlığın büyülü bir türünü keşfedin...

Reign to Ruin cinsel sahnelerden şiddet ve dile kadar açık bir okuma deneyimidir. Rahatsız edici durumlar ve karanlık bir romantizm içerir. 18 yaş ve üzeri okuyucular içindir.

MALLORON

Etlerin ıslak tokatları, kaba mırıldanmalar ve yıkanmamış, terli vücutların ekşi kokusu Kral Malloron tarafından neredeyse fark edilmedi. Geniş ve loş alanı dolduran insanların çeşitliliği ne olursa olsun, her seferinde duyularına aynı saldırı oluyordu.

Kral, en popüler zevk odasından geçerken, bu ayrıcalık için para ödeyenler tarafından kullanılan, çeşitli şekillerdeki banklara yayılmış ve bağlanmış bedenlere zar zor baktı. Bunların hepsini daha önce görmüştü. Şu anda dikkatini çeken şey tenebris'ti; güçlü sihirli güç her santimini kaplamıştı, sürekli kıvranıyor, uzuvları boyunca girdap gibi dönerek vücudunun köşelerinde küçük patlamalarla patlayarak sinirlerini bozuyordu. Omuzları, dirsekleri ve dizleri baskı yüzünden her zamankinden daha fazla ağrıyordu. Çok uzun zamandır iksirlerinden yoksundu.

Odayı dolduran büyük banklar ve aparatlar arasında manevra yaparak, zevk odasını ve rezervasyonlarını denetlemekle görevli tıraşlı kafalı Alfa'ya ulaştı. Alfa bir köşede durmuş, şişman, kıllı bir lordun genç bir erkeğin sırtını umutsuzca pençelemesini ve taşaklarını onun kıkına boşaltarak çılgınca sarsılmasını izliyordu.

"Haber var mı Banon?" Malloron yaklaşırken sordu.

"Hayır, Majesteleri." Genç adam inerken Banon gözlerini kaçırdı. "Burada her şey yolunda."

Malloron bu habere sevinerek nefes verdi ama bu, tadını çıkaramayacağı bir rahatlamaydı. Bölgesi sürekli hassas bir güç dengesi içindeydi ve son zamanlardaki yokluğu da buna yardımcı olmamıştı. Bu durum er ya da geç onu kesinlikle yakalayacaktı.

Alfa, "Evcil hayvanınız buraya pek gelmedi, bu yüzden diğerleri hakkında ona danışmakta fayda olabilir," diye ekledi.

"Buraya gelmedi de ne demek?" Malloron kaşlarını çattı. "Siz Doğu Toprakları'nda olduğunuzdan beri hiç rahatsız olmadı-"

Malloron donakaldı ve dikkat kesildi. Yakınlarda biri az önce büyü kullanmıştı.

Odayı yavaşça taradı. Hiçbir şey yerinde görünmüyordu ama yine de büyülü dalgalanmaları hissetti.

İçinde hem öfke hem de entrika vardı. Bırakın kullanmayı, hiç kimse onun şatosunda büyüye erişememeliydi bile. Ne haltlar dönüyordu burada? Önce Omegas'ın burnunun dibinde büyü kullanarak saklandığına dair öfkelerendirici bir haber almıştı, şimdi de birileri zindanlarının derinliklerinde yasadışı bir şekilde büyü kullanıyor ve bu tür faaliyetleri engellemek için yapılan büyüyü bir şekilde aşıyordu. Aklına bir şüphe gelince merakı daha da arttı... Ya büyü kullanan kişi bir Omega ise?

"Majesteleri?"

Malloron dikkatini tekrar Banon'a yöneltti. "Ne oldu?"

"Ben sadece siz Doğu Toprakları'na geldiğinizden beri onun buraya bir kereden fazla gelmediğini söylüyordum."

"Kim?"

"Evcil hayvanınız."

Malloron sinirli bir şekilde, "O benim evcil hayvanım değil," dedi. Şu anda çalışanları arasında politika yapmak için sabrı yoktu. Birisi büyük büyük dedesinin önleme büyüsünden kaçıyor ve bu hiç de azımsanacak bir başarı değildi. Dalgalanmalara daha fazla odaklandığında, bunların odanın dışından geldiğini fark etti.

"-eğer bilmiyorsa odaları yönetmek-"

Malloron hızlıca, "Onunla konuşacağım," dedi. Alfa bir kelime daha edemeden çıkışa yöneldi.

Dalgalanmaların izini takip ederek Eiros Kalesi'nin karanlık yeraltı koridorlarında ilerledi. Tenebrisin artan rahatsızlığı dalgalanmaları ayırt etmesini zorlaştırıyordu. Artık tenebris vücudundaki her kası parçalıyormuş gibi hissediyordu. Bir an önce iksirlerine ulaşması gerekiyordu; daha önce hiç bu kadar uzun süre iksirsiz kalmamıştı ve geçen her an tüm vücudunun krize girmesine neden olabilirdi. Ama ortasında bir suçlu vardı ve Tenebris'e asla ineklik etmeyeceğine yemin etmişti, bu yüzden Doğu Toprakları İmparatoru tarafından bu duruma zorlandığı için nefesinin altında lanet okuyarak yoluna devam etti.

Malloron, İmparator Drocco'ya Omega'sının saçma takibinde yardımcı olurken iksirleri bitmişti; adam tam anlamıyla takıntılıydı. Bu

içinde bulunmak için korkunç bir durumdu - sonsuza dek onun zayıflığı olacaktı. Ama en azından ona sahipti. Nadir bir Omega keşfetmek için bahse girebileceği onca insan arasında Drocco'yu asla tahmin edemezdi.

Omegalar bir asır önce bilinen topraklardan gizemli bir şekilde kaybolmuştu ve genç kız çocukları, onları koruma çabalarına rağmen hâlâ düzenli olarak ortadan kayboluyordu. Malloron bazı Alfaların neden bu kadar endişelendiğini hiç anlamamıştı. Omegalar Alfaları zayıf ve aptal yapıyordu ve henüz tanık olduğu hiçbir şey bu gerçeği çürütmüyordu. Kendi çapında güçlü ve korkusuz bir savaşçı olan İmparator Drocco'nun Omega'sını korumak için katlandığı yollar gülünçtü. Aslında Malloron'un kalesinin etrafındaki şehir hâlâ onun yaptıklarının etkilerini yaşıyordu. Bunu değerli kılan tek şey, oradayken öğrendiği hayati bir bilgiydi.

Görünüşe göre, Omegalar kalesinde serbestçe dolaşıyorlardı ve sadece bu da değil, aynı zamanda Yeteneklerini kullanarak dinamiklerini gizleyebiliyorlardı - büyüü manipüle etme yeteneği. Malloron yıllardır ihtiyaçları için bir Omega arıyordu ve yine de İmparator Drocco'ya inanacak olursa, onlar bunca zamandır onun kalesindeydi. Bu fikir ona ilk söylendiğinde neredeyse kör edici bir öfkeye kapılıyordu. Bilinen Topraklar'daki en başarılı Yetenek ustası olmakla övünüyordu; Tanrı aşkına, Yetenek'i yaratanlar ailesiydi. Kimse bu yetenekle ondan saklanamamalıydı. Hiç kimse.

Dalgalanmalar onu eğitim zindanlarından birinin girişine götürdü. Buralar tüm operasyonunun en hassas bölgeleriydi. Zaptedilenler - onun zevk köleleri - sadece müşterilerle geçirdikleri zamanın üstesinden gelebilecek şekilde eğitmekle kalmıyor, aynı zamanda kraliyet ailesine sadık kalmaları için de eğitilmeleri gerekiyordu. Onun kölelerini ele geçirmek isteyen pek çok kişi vardı ve pek çoğu da bunu denemişti ama aldıkları özel eğitim her birini yerinde tutuyordu. Eğitim zindanları zevk odalarından daha öngörülemmez olma eğilimindeydi. Bazen tamamen vahşiydi, köleler histerikti ve dövülürken ya da işkence görürken kavga ediyor ya da orgazm oluyorlardı ya da sessiz ve bastırılmışlardı.

Malloron'un merakı, bir eğitim zindanında büyü kullanılması fikriyle kabardı. O kadar yer varken.

Zindanın suçluyu bulmak için çok vahşi olmayacağını umarak içeri girdi. Geniş ve açık ana alan çeşitli ekipmanlar, derme çatma yataklar ve tıbbi malzemelerle doluydu. Kemerler ve kapılar ana mekândan gerektiğinde kullanılan daha özel eğitim odalarına açılıyordu. Neyse ki

sakin bir gündü. Kölelerin çoğu derme çatma yataklarında oturuyor ya da uzanıyor, eğitmenleri ise aralarında dolaşıyordu.

"Sizi bugün burada görmek ne güzel Majesteleri," diye selamladı baş eğitmen Dilys. "Size yardımcı olabileceğim bir konu var mı?"

"Burada yeni biri var mı?" Malloron ana odayı tarayarak sordu. "Son köle sevkiyatı bir hafta önce yapıldı, Majesteleri. Kimse yok daha yeni."

Büyü kullanımının ana alanda gerçekleşmediğini fark etti. "Ve hiç kimse sorun çıkarmadı."

"Her zaman sorun çıkarırlar." Güzel bir selamla zalimce sırıttı. "Ama her zamankinden daha fazla değil."

Malloron cevap vermedi. Dilys köleleri eğitmekten büyük zevk alırdı. Gerekli yöntemi izlediğinden emin oluyordu ama köleler itaatsiz olduğunda her zaman daha başarılı oluyordu. Malloron işi hallettiği sürece bunu umursamıyordu.

Malloron boşluğa doğru ilerlerken, bir acı patlaması tüm vücudunu sardı. Belli etmemeye çalışarak dondu kaldı ve tekrar yürümeye başlamadan önce uzun bir süre acıya karşı savaştı. İksirleri olmadan yapabileceği tek şey büyüü kendine çekerek tenebrisi sakınleştirmeye çalışmaktı ama bu şekilde büyü kullanmak zorunda kalmaktan hoşlanmıyordu, özellikle de toplum içinde. Büyü ne zaman manipüle edilse, görünür hale geliyordu ve kimsenin büyüü doğrudan vücuduna aktarabildiğini bilmesine ihtiyacı yoktu. Tenebris yüzlerce yıl boyunca ailesinde bir sır olarak kalmıştı ve bunu kimseye açıklayan kişi o olmayacaktı.

Malloron, acı içinde kıvranırken derin bir nefes aldı. Gözlerini kapatıp zihnini odaklayarak büyüü dalgalanmaları araştırdı.

İzleri takip ederek koridorlardan birine ve daha küçük şifa odalarından birine girdi. Eğitim kölelerinin çoğu kanlar içinde ve şişmiş halde yataklarda yatarken, temel iyileştirme eğitimi almış hizmetkârlar onlarla ilgileniyordu.

Malloron yavaşça odanın içinde ilerledi ve yataklardan birinden gelen dalgalanmaları tespit etti. Yatağı daha net görebileceği bir köşeye doğru ilerledi.

Üzerinde genç bir adam inleyerek yatarken, üzerine eğilmiş bir hizmetçi yaralarını sardı ve nefes alışını kontrol etti. Dalgalanmalara neden olabilecek herhangi bir şey yapıyor gibi görünmüyorlardı, ancak yine de hissetmeye devam etti

o yönden geliyorlardı. Malloron büyüünün nasıl kullanıldığını anlamaya çalışarak onları yakından izledi.

Adam temizlendikten sonra hizmetçi başka bir yatağa geçti ve dalgalanmalar da onunla birlikte hareket etti. Malloron birdenbire anladı. Büyünün dalgalanması hizmetçinin içinden geliyordu.

Göğsünde bir heyecan oluştu. Hizmetkâr bir Omega olmalıydı. Etrafına alışılmadık bir büyü ya da tılsım örmüş bir Yetenek ustası olmadığı sürece içinde sihir dalgalanıyor olmasının başka bir yolu yoktu. Eğer öyleyse, onun zindanlarında hizmetçi olarak ne işi vardı? Yetenekli zanaatkârlar Batı Toprakları'nda pek çok iş bulabilirdi. Onun zindanda hizmetçi olarak çalışması mantıklı değildi.

Yataktan yatağa geçerken onu izledi. Simsiyah saçları yuvarlak bir top şeklinde arkadan bağlanmıştı ve elleri solgundu ama bunun dışında onun hakkında pek bir şey söyleyemiyordu. Üzerinde sadece zindanlarda çalışanlara izin verilen, zindan hizmetkârlarının giydiği siyah tunik vardı. Köleleri metodik bir şekilde tedavi ederken başını öne eğmiş, odanın köşesindeki varlığını fark etmemiş gibi görünüyordu. Bu alışılmadık bir durum değildi, hizmetkârların çoğu görevlerini sessizce tamamlamaya odaklanmak ve kraliyet ailesinin ya da önemli misafirlerin yanında, özellikle de zindanlarda neredeyse hiç var olmamak üzere eğitilmişlerdi. Odadaki diğer şifacı hizmetkârlardan hiçbiri de ona dikkat etmemişti.

Birden ayağa kalktı ve yavaşça odanın içinde yataklara baktı. Malloron onun ilk düşündüğünden çok daha genç olduğunu fark edince şok oldu. Sadece bu da değil, aslında hizmetçi kıyafetleri içinde bile çok yakışıklıydı. Bir hizmetkârın güzel olması alışılmadık bir şey değildi ama o kendi liginde gibi görünüyordu. Bu da daha fazla soruyu beraberinde getiriyordu; onun gibi görünen biri Eiros'ta çalışarak çok daha iyi bir iş bulabilirdi. Neden burada, kanlı ve pis kokulu eğitim zindanlarında bulunuyordu? Durduğu yerden onun gözlerinin rengini göremiyordu ama kar gibi teni ve koyu renk saçları yeterince dikkat çekiciydi.

Odanın içinde yavaşça yürüdü, yataklarındaki kölelere baktı ve dalgalanmalar daha da şiddetlendi. Dönüp odanın tamamına baktığında gözleri onunkilere kaydı. Heyecan, arzu ve entrikadan oluşan bir heyecan onun içine işledi. Uzun kirpikli gözleri koyu maviydi, Beyaz Okyanus'un en derin derinlikleri gibi karanlıktı. Kontrast oluşturduğunda son derece çarpıcıydı.

Siyah saçları ve açık teniyle. Yakışıklı değildi, güzeldi.

Bakışlarını birbirlerine diktikleri o ağırlıksız anda, gülümsemedi, başını eğmedi ya da hizmetkârların yapması gerektiği gibi onunla göz temasını bile kesmedi. Gözleri onun gözlerinde sertleşmiş gibiydi ve içinden bir direnç duygusu yayılıyordu. Sonra arkasını döndü ve o an yok oldu.

Malloron, yoğun bir merak ve özlem onu sararken nefesini içine çekti. Bu kadın uzun zamandır karşılaştığı en ilginç şey olmalıydı ve tüm duyuları ona onun zorlayıcı bir meydan okuma olacağını söylüyordu.

Malloron etrafındaki büyülerden bir parça alarak küçük bir küre ördü. Küçük bir parçayı tıraş ederek sağ elinin avuç içine yerleştirdi, ardından geri kalanını hizmetçiye doğru sürükledi. Yatağın üzerine eğilmiş olan hizmetçinin saçlarına dikkatle ilişti ve her bir teline nüfuz edene kadar yerinde tuttu. Sağlamlaştırdıktan sonra sağ avucunun ortası sinyalle titreşti. Artık kızın nereye gittiğini söyleyebilecek ve ona kızın ne olduğunu anlaması için zaman kazandıracaktı. Elbette onu alıp istediği her şeyi söylemeye zorlayabilirdi ama bunun neresi eğlenceliydi? Ayrıca, amaçları için isteksizce de olsa istekli bir Omega'ya ihtiyacı vardı.

Sakat bırakan acı hâlâ içinden geçse de, içinde bir heyecan oluşmaya başlamıştı. Eğer gerçekten bir Omega bulduysa, nihai hedefine dev bir adım daha yaklaşmıştı. Onu gizlice izlemeye devam etti ve siyah tünığının küçük, biçimli vücudunun etrafında nasıl hareket ettiğini takdir etti.

Eğer kız gerçekten bir Omega ise, onu tuzağa düşürmenin bir yolunu bulacaktı. Ve eğer değilse, yine de onunla eğlenebilirdi.

Bu örneği okuduğunuz için teşekkür ederiz.

[Reign to Ruin kitabınızı alın](#)

[OceanofPDF.com](#)

Zoey Ellis Hakkında

Zoey Ellis şu anda M/F Omegaverse Romance serisi Myth of Omega'yı tamamlamaya çalışan bir Dark Fantasy Romance yazarıdır. İşkence görmüş, sahiplenici, alfa anti-kahramanlar ve onlara ait olan (istemeler bile!) arsız kadın kahramanlar hakkında karanlık romanlar yazıyor. Zoey'nin tutkulu, şehvetli buharla dolu hikayeleri, zorlu yolculuklardan geçen ve hatalar yapan, ancak nihayetinde yaşadıkları karanlık dünyalarda hayatta kalmak için birbirleri için büyümek zorunda olan çiftleri içeriyor.

"Lezzetli bir şekilde karanlık" ve "vazgeçilemez" olarak tanımlanan Zoey'nin heyecan verici, fantastik romanları, inişli çıkışlı virajlar, benzersiz dünyalar ve mutlu sonlarla tamamlanıyor.

Zoey Londralı, kedi annesi ve gururlu bir romantizm ve epik fantezi bağımlısıdır. Kıskaç/pasif kahramanları, sayfadan fırlayan cinsel gerilimi ve unutulmaz, büyülü dünyaları seviyor. Çoğu romantizm türünü okuyor ve "gerçek eşler" mecazına ve karanlık endişeye özel bir sevgisi var.

Hikayeleri üzerinde çalışmadığı zamanlarda genellikle oyun oynar, arkadaşlarıyla birlikte kitap okur ya da bir randevuyu berbat etmenin yeni ve saçma yollarını bulur!

Okuyucu grubu [Dark Halos](#)'a özel haberler, bonuslar ve hediyeler sunuyor.

Zoey'in en sevdiği okumalar, yayın haberleri ve fantezi dünyaları hakkında bonus medya için evrimii evinde dolaşın: www.zoeyellis.com

OceanofPDF.com

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.